

61- CHA TÌNH VÀ ÔNG ĐỘT BỊ OAN!

Vào cuối tháng 7-1987 cuối cùn tranh đụu cảng a giáo dân VN, San Jose đã gặp một biến cố có tầm mức khá quan trọng. Đó là việc ông Trưởng Tín Ðột công khai nhảy vào vòng chiến đánh phá giáo dân và đụ kích Cha Tình.

Độc mày bài ông viết trong Công Giáo Thủi Luận do ông chủ trì và mày bài ông thuyết trình độc đăng tải trong Tín Hữu do Liên Lục Lòng, nhóm Cha Đồng, thực hiện, tôi nghe nhiên, song sét vô cùng vì cũng đụ cảng sét công kích cảng ông đụ i với Cha Tình, và cũng vì tôi biết là trùc kia Ông Ðột đã bắt nhóm Ðộc Tin cảng Cha Đồng ghép cho ông tì làm tay chân cho Cha Tình, ra báo CGTL làm bình phong cho Cha Tình nấp bóng đụng sau giật dây tranh đụu đụ i lìa chung vù chánh xá H

Đó. Hồi đó, họ đã công khai lên tiếng đánh phá Ông Đất và CGTL không tiếc lời liên tiếp trong mây sương Đéc Tin (tháng 11 và Giáng Sinh 86). Họ đã đưa ra nhiều điều trong Giáo Luật, Hiến Chế và các kiểu phân tích, lập luận đều kết luận rằng CGTL là mạo danh, là tim vú, là trá ngôn. Tôi không muốn bàn đùn mây điều này đây vì không liên họ đùn bài này. Nhóm Đéc Tin còn đi xa hơn nữa. Họ đã kích thành phản nhân sương của CGTL, nhất là Ông Đất. Tôi xin trích lời đồn sau đây để đọc giùm thay là họ khinh miệt Ông Đất như thế nào. Trong tiêu đề 5 câu bài ‘Bắc Thủ Ngữ’ (Đéc Tin, Giáng Sinh 86, trang 84) họ viết như sau:

“Ban chung biên CGTL: Các ông chung nhầm, chung bút và thay ký là những ai? Riêng ông chung bút (Ông Đất), ông là Luật gia thuộc Toà Thủ trưởng Thủ mìn Nam Việt Nam (trước năm 1975) có hai Toà Thủ trưởng Thủ mìn là TTT Huân và TTT Sài Gòn, Hà Nội không có Toà Thủ trưởng

Thẩm, họ chả có Toà Án Nhân Dân nhóm hợp
tuân theo hoàn cảnh và nhu cầu. Không có tên
trong danh sách cả hai Toà Thượng thẩm
phía nam vĩ tuyến 17, vậy ông từ đâu đến?"

Tôi không phai là người nghe ngóng mỉ Ông Đít, nhưng tôi cũng thấy là đùa kích Ông Đít trong chọc vui chả bút mà đòi hỏi ông cho biết là Luật của Toà Thượng thẩm nào thì thật là vô lý, không ăn khớp vào đâu cả. Cách viết trên đây đã tựa tác giả một bình tĩnh vì giận ghét, nên đã thành ngữ biền.

Sau khi khinh miệt, mắng mai Ông Đít, tác giả quay sang đùa kích Cha Tịnh, quay quyết là hai người đồng lòng với nhau. Tác giả viết:

Cũng theo tinh thần Giáo Luật và Sắc Lệnh Inter Marifica, thì đáng lý ra một số công quan ngôn luận của (học từ xung là) Công Giáo phải do hàng Giáo Phẩm có phẩm秩 cao trong hội đồng tông chúa Giáo Hội đứng ra khởi xướng và giáo huấn tham gia. Điều này, ngược lại, thì hàng Tu Sĩ nấp trong bóng tối để cung cấp phỏng tin và tin bộc xúi tín hữu ra làm bung xung." (Đức Tin, Giáng Sinh 86, trang 82).

Tuy không nói rõ tên Cha Thành nhưng ai cũng nhận thấy là tác giả ám chỉ Cha Thành vì cách hành động kích Cha Thành đã quá rõ rệt trong nhiều bài trích và sau đó, chúng hồn Đức Tin ngày-11-86, trang 78, trong bộ sách gửi Đức Giám Mục Du Maine, tác giả đã nêu đích danh Cha Thành như sau: "Qua bộc thô ngõ của chúng con đó ngày-2-86, sau khi chúng con phanh phui kinh hoạch dùng tờ báo Công Giáo Thủi Luận nhằm một phỏng tin đùu tranh mồi, Cha Thành đã chuyen qua một kinh hoạch khác

bằng cách vui vã thành lập Đoàn Liên Minh Thánh Tâm . . . “

Thật quá rõ ràng là nhóm Đức Tin đã cõi tình dùng những lời ló sai lòm, nguội lùn đõi buõi tõi Ông Đót là tay chân cõi a Cha Tõnh, là Cha Tõnh đã bõi tiõn ra mua chuõi Ông Đót làm báo cho Cha.

Bây giõi Ông Đót đã đõi lõi bõi mõt thõt cõi a ông. Ông lên tiõng đõi kích và vu cáo Cha Tõnh đõi điõu trong các bài viõt cõi a ông võ Cha. Dõi nhiên không ai có thõi tin đõi cõi nhõng điõu ông vu cáo cho Cha. Mõc đích cõi a bài này không phõi là bào chõa cho Cha Tõnh; và Cha cũng chõng cõi n ai bênh đõi, vì mõi sõi đã rõ nhõ ban ngày rõi. Bây giõi nhóm Cha Dõõng mõi nhõn ra đõi cõi chính Ông Đót là đõi ng minh cõi a hõi, là cánh tay phõi cõi a hõi trong viõc đánh phá Cha

Tóm. Cái oan của Ông Đít và của Cha Tinh là “Oan Thủ Kính”!

Theo bài thuyết trình của Ông Đít, thì ông đã bắt đùu chung lõi Cha Tinh ngay từ khi Cha Tinh còn ở San Jose, trước khi nhóm Cha Dìng tặc cáo sai lầm về ông. Vì lý quý vả trong nhóm Cha Dìng nghĩ gì về sự oan ác này của Ông Đít? Cha Tinh cũng bỗng quý vả nghi oan vì Ngài chẳng những không hề dùng Ông Đít và từ Công Giáo Thủi Luân của ông làm “phép ngoblins đấu tranh” nhữ quý vả đã có ác tâm vu oan cho Ngài mà Ngài còn bỗng Ông Đít đột kích them từ nǎa. Thì mà quý vả quật quyệt là Ngài cung cấp phép phép ngoblins và tiễn bốc cho Ông Đít ra báo!

Theo số công bố ng, phon đói cũng nhữ phon đeo, khi gây oan uổng cho ai thì mình phai

minh oan cho người ta, sau đó còn phai xin lỗi và đền bù thiệt hại cho họ nữa. Đó mới là người chính trực, mới khôi lỗi phép công bằng. Trong thư gởi ĐGM Pierre Du Maine ((Đức Tin, ngày 15-11-86, trang 78), quý vua đã sai lâm trình lên Đức Cha là Cha Tinh dùng Ông Đít và CGTL để tranh đùu chống lỗi Đức Cha. Vậy giờ quý vua có định trình lỗi Đức Cha vì việc sai lâm này đùa tiếc cho Ông Đít và cho Cha Tinh không? Quý vua cần xin sự tha thứ của Ông Đít và của Cha Tinh thì Chúa mới tha cho quý vua. Bài báo mà quý vua viết để vu oan cho Ông Đít và Cha Tinh, đã đe dọa gởi bốn sao cho 11 cơ quan khác (Đức Tin, Giáng Sinh 1986, trang 85). Vậy giờ quý vua có định gởi thư chính cho 11 cơ quan này để minh oan cho Ông Đít và Cha Tinh không? Đức giài đã đe dọa bài cáo quý vua vu oan cho hai người này. Vậy giờ quý vua có định viết bài minh oan cho họ và xin lỗi Đức giài vì đã bịa quý vua “hỗn ng đền sai lỗi” không? Tôi nghĩ là một người công giáo ngay thẳng thì phải làm những việc kia trên mọi khi lỗi phép công bằng trước các mặt Chúa và con

đóng giáo dân. Quý v.v có định làm như thế không?

Nhưng chia sẻ đâu. Chuyện này xảy ra
chuyện khác, vì sau khi biết rõ v.v này, rồi đi c
trong Đức Tin và Tín Hữu nhưng tin tức mà bây
giờ mới nghe i mới biết là quý v.v báu đắt, xuyên
tức (nhưng tôi đã có dập trình bày trong 2 bài ‘Tôi
độc báo Tín Hữu’ đăng trong Chính Nghĩa số
11 và 13, bao nhiêu), tôi chắc là độc giả đã hoàn
toàn mất tin tưởng và sẵn lòng tin cậy quý v.v.

Xin quý v.v suy nghĩ rồi can đảm làm một việc
nhưng lời và sai công khai thì mới mong
độc lòng tin và sẵn kính nể của độc giả. Bằng
không thì chúng những quý v.v báu công đãi v.vi
ông Đức, Cha Thiên mà còn cả với Đức Cha, các
công quan, đoàn thể và độc giả vì họ cảm thấy báu
quý v.v lời a đỗi.

Hỗn sỗ cho là quý vỗ chỗ là nhỗng kỗ nói láo,
không hỗn không kém.

Monterey ngày 7-4-88

62-**NGƯ SĨ VÀ ĐỘC ÁC**

Công đồn Việt Nam, San Jose vẫn
tròi qua một cuộc ác chiến trên một
vài tờ báo chuyên cãi cỗ, nói xô u lở n
nhau thốt ra cũng chỗng hiể m gì nỗi
báo chí các nước; những thông
thông nó chỗ giỗi hởn trong phim vi
cá nhân cỗ a nhỗng kỗ chỗng đỗ i
nhau. Vì vậy, tôi rỗt sỗng sỗt khi đỗ c
bài ‘Ông Tròi có . . . mỗt’ cỗ a ông

Trên Văn Ba đăng trong mجلة Đời
Thoại, Dân Việt số 169 ngày 21-1-88
trang 11. Trong bài này ông Ba đã
đưa ra chuyện một em bé bị tàn tật
để tình bêu xù u cha mắng em.

Điếc bài này nhường ai còn chút lỏng
tri và liêm sỉ không khẽi mũi lòng đeo
vui em bé và căm phẫn đeo vui lun
điều đeo ác, sai lầm của ông Ba. Tôi
xin nói thằng vui ông Ba rỗng, theo
bút của tín lý, triết lý hay lý thuyết của
một tôn giáo hay học thuyết nào đi
nữa thì cách lý lun của ông cũng quá
sai lầm vì nó ngông cuồng i vui mỉm cười
huhn của các tôn giáo và học thuyết.

Ông Ba đã sai khi ông nói rằng vì cha mìn em đó không có đực nên em mìn i bù tàn tật nhứt vây. Cha mìn em đó có đực hay không, điều đó không ai có quyền phán đoán, nhứt Chúa đã dặn: “Đừng phán đoán đực khỉ bù phán đoán”. Ở đây tôi xin nói với ông Ba với thuyết “quá báo” mà ông đã dùng để làm căn bùn cho llop luồn cula ông. Cách llop luồn này đã tạo ra chứng nhứt ông là người ngu lồi còn đực ác nỗi. Tôi không biết ông Ba theo tôn giáo nào. Nhứt nếu nói với tôn giáo thì ở Việt Nam có hai tôn giáo lòn là Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo. Nhứt điều quyết đoán cula ông Ba đã đi ngay cả lối nhứt điều giáo huấn cula nhứt tôn giáo này. Tôi xin trình

bày nhau sau:

1. Theo Phật Giáo, Phật Giáo chỉ trung thuyết luân hồi. Thuyết này dạy rằng sinh vật chết rồi vẫn còn đẻ thai kiếp khác, mãi mãi không thoát, đến bao giờ tu thành Phật mới thoát. Thuyết này liên quan đến thuyết quỷ báo. Ví dụ quỷ báo là gì? Theo Phật Giáo, quỷ báo là sự báo lối điệu ác phỏm trong kiếp trước bỗng điệu ác mình phải chịu trong kiếp này hoặc sự báo lối điệu thiền đã làm trong kiếp trước bỗng điệu thiền đặc hống trong kiếp này. Nhờ vậy, theo Phật Giáo, điệu bút hồn xẩy ra cho một người

trong kiếp này là hữu quý của công
việc mà chính người đó đã làm trong
kiếp trước. Tuy nhiên, nếu người đó
biết dùng điều bất hạnh này để làm
nó thành điều thin thì kiếp sau sẽ
độc hòngクト tột. Nhờ vậy, điều
bất hạnh của một người đâu có phải
do lỗi của cha mẹ người đó. Tôi không
phải là Phật tử, và không tin theo
thuyết luân hồi, quỷ báo; nhưng tôi
kính trọng tín ngưỡng của người khác.
Sẽ dĩ tôi để cùp đón thuyết này vì
chính ông Ba đã ngưng luận về thuyết
này và tôi muốn nói với ông Ba rằng,
nếu ông là Phật tử thì ông phải hiểu
thông vì đã cắt nghĩa sai lý cùi dưới
bỗng của Đức Phật. Ông có ác tâm
thay vì tâm mà Đức Phật đã truyền

dậy chúng sinh.

2. Thiên Chúa Giáo. Thiên Chúa Giáo dậy rạng mài vì cõi xõy ra trên đài này đú do Thánh Ý nhiệm màu cõa Thiên Chúa mà loài người không thấu hiểu hột đỉc. Trong Phúc Âm, Thánh Gio-an (5. 1-3) kể lời một chuyen liên hàn đùn điu này như sau: Chúa Giê-su vã đi qua, thấy một người mù tật khi mài sinh. Môn đồ hỏi Ngài: “Thưa Thầy, vì tôi ai, vì tôi hàn hay cha mài hàn mà hàn sinh ra mù lào nhau vậy?” Chúa Giê-su đáp: “Đó chẳng phải tôi hàn học cha mài hàn đã phرم tôi; nhưng cõt cho vì cõi Thiên

Chúa đón cày giải, biếu lợ ra trong
mình hồn.” Vậy nếu ông Ba là tín hữu
Thiên Chúa Giáo thì ông cũng phổi hó
thôn, vì đi đeo mà không hiểu đeo
học hiểu mà có tình cảm nghĩa ngõi
lại nhũng lời giảng dạy của Chúa chđ
vì lòng thù ghét người khác.

Tôi không thấu hiểu đón cát mót ngõi đã
cầm bút viết cho báo chí mà lại có thđ
lý luận mót cách nông cống, sai lầm
như thế. Cách lý luận về “quý báo”,
“Trái phổi” của ông đi ngược lại với ý
nghĩa của nó và ngược lại những điều
tin tưởng của mai ngõi, trái những
ngõi có ác ý như ông. Nếu thuyết

“Trái phật” đúng nhõ nghĩa ông nói thì xin ông cõt nghĩa tõi sao ta thõy có nhõng kõ gian ác mà võn sõng trong cõnh giàu sang, sung sõng – đõn cõ đõi con cháu - , còn nhõng kõ tõt lành thì có khi bõ tai hoõ đau khõ, bõt đõc kõ tõ, chõt bõt ngõ chõng hõn nhõ Đõc Giáo Hoàng Gioan Phaolô Đõ Nhõt, Đõc Cha Phan Đình Phùng, Cha Vũ Thanh Tõng v.v... và biõt bao nhiêu đõng hõng tõ nõn cõa ta đã bõ bõc tõ, bõ hãm hiõp, bõ hành hõ đánh đõp, bõ tàn sát dã man trên đõng đi tìm tõ do . . . ò nõng Colombia, năm ngoái khoõng 400 ngõi đang dõ lõ trong nhà thõ, gõp lúc trõi mõa to gió lõn, mõt tiõng sét đã đánh đõ tháp chuông làm sõp nhà

thị và chôn sống không 200 giáo dân và cha xứ . . . Chỗ trong vòng một năm trời, hai ngôi chùa Phật, một ở Seaside, một ở Carmel gần thành phố tôi , tờ động bờ cháy rụi, chưa ai biết nguyên nhân tại đâu . . . Trên đây chính là mấy ví dụ quen thuộc. Còn có hàng triệu ví dụ khác không có sách báo nào kể ra cho hot đỗi c. Xin hỏi Ông Ba: những nỗ lực nhân kind trên là những người nào i thánh thiện, hiền lành cũng bù “Trái phật” sao? Biết bao nhiêu gia đình thoát hiền lành phúc đỗi c (Việt Nam cũng như khắp nơi trên thế giới) có những em bé tàn tật cũng do “Trái phật” sao? Ông thử nhìn lối trong họ hàng xa gần nơi ngoại của ông xem có ai bị bệnh hàn, tật ung

không? Nhờng ngõi đó cũng bỗ “Trí phật” sao? Thì a ông Ba, ông ăn nói dại dột quá, sai lầm quá. Ông làm một lòng hốt mồi ngõi còn lung tri, liêm sỉ biết suy nghĩ. Ông hãy xin lỗi tha thì cõa mồi ngõi và ăn năn hối cải đừng tránh lỗi oán giận cõa mồi ngõi.

3. Có lẽ ông vẫn còn cãi rỗng triết lý bình dân Việt Nam tin theo thuyết “Trí phật” qua nhõng câu nói chung hồn nhõ: Sóng trôi cõi đâu, sóng sau cõi đó. Cha nào con nõi. Xem quẽ thì biết cây v.v. Ну ông nghĩ thế ông càng sai hồn nõa. Nhõng câu trên đây làm sao có nghĩa là “Trí phật”?

Nhưng câu trên đây có nghĩa rằng
nếu cha mẹ ăn uống hiền lành hay đỗc ác
thì con cái sẽ học theo những gì ông
tất, xúu cõa cha mẹ mà trở thành
người tốt, xúu nhõ cha mẹ, nhưng câu
tức này “Gỗn mõc thì đen, gỗn đèn thì
rõng”. Em bé kia tàn tật või thõ xác
hoặc tinh thần từ khi mới sinh ra thì
làm sao hiểu biết gì mà bắt chõi
những hành động tắt, xúu cõa cha mẹ
em?

4. Là người Công Giáo, tôi tin theo lõi
Chúa dõi trong Phúc Âm: những kẻ
tàn tật hay bất hạnh đau khổ không
phải tội lỗi cõa họ hay cha mẹ họ. Đó

là Thánh Ý Chúa đã được giải bày, biến
lại nội hồn. Đó là Thánh Giá Chúa gửi
cho ta để lập công và hằng ngày phán
thông Chúa dành cho ta sau này. Vì
vậy ta chấp nhận những sự bất hạnh
đó một cách sẵn sàng, không mặc
cầm đeo làm sáng Danh Ngài.

5. Sau khi được bài cõa ông Trần Văn
Ba trong số Dân Việt kí trên tôi chúc
có nhiều người cảm phục về cách ăn
nói bõa bã, vô ý thức và được ác cõa
ông. Nhưng may thay! Sau đó vài
ngày được giới thiệu đến được bài ‘Vài dòng
gõi bé’ cõa ông Thông Hỗ đăng trong
một hí tràng, Việt Nam Nhật Báo số

393 ngày 23-1-88, những sự căm giận kia đã được giảm bớt vì những lời nói đầy tình thương, trực tiếp và hữu hiệu của ông Thống Hồi. Ông nói là ông viết nhân có khả năng đem khát vọng ra điều gì đó một cách vô liêm sỉ". Ông đã có những lời安慰 em bé rất cảm động và có những nhận xét nghiêm chỉnh. Tôi xin nhắc lại vài điểm chính trong bài "Vài dòng ghi bé" trong trang help đặc gián không có đáp ứng bài đó: "Này em ơi, em đừng buồn, cũng đừng buồn tâm, vì bên em là con người loài, trong đó gồm có những người đầy tình thương, trìu mến... chia sẻ với em điều gì đó hữu ích là rủi may của thân phận con người... Ở đây những bóng ma kia (không điều gì

em bé tột nguyễn) là lũ vô thỉn . . .
Chúng đã đem thân xác tột nguyễn
của em ra mà diệu cát hổ dã hồn thù .
. (Chúng sẽ phai nghe) lối nguyễn
rõa cua Thanh mảng Đỗ: các người đong
dùng lý lối thời gian mà thách thức ta! .
. Em ơi! Lũ quỷ bợt lóng kia tuy
chúng có thân xác lành lòi, nhưng
lòng tri chúng tột nguyễn, ung nhọt,
lỗi loét . . . hổ t thuộc chúa rõ i em ơi."

Thật ra tôi không muốn nhắc lối bài
của ông Ba vì nó có tính cách đắc ác,
gây oán giận trong lòng nhiều người.
Nhưng vì thấy số sai lầm và đắc ác
của ông quá to tát, nên tôi muốn

gióng lên một tiếng chuông cõi nh giác
đó đong bào ta đồng bỗn nh hõng
bỗi nhõng kẽ ăn nói bỗa bãi, ngu
biễn, làm dỗ bỗn nhõng tõ tõng đõo
đõc tõt đõp cõa đõo giáo và truyõn
thõng cõa dân tõc ta.

6. Nhân tiõn, tôi xin có lõi khuyên ông
Ba và bõt cõi ai: quý võ nên cõn thõn
khi gõi bài đăng trong Dân Viõt, vì nõu
sau này vì mõt lý do nào đó Dân Viõt
không thích quý võ nõa, Dân Viõt lõi
moi móc bài cõa quý võ ra đõ bõt bõ
nhõ trõng hõp bài thõ “Đêm ba mõi
Tõt” cõa Đõc Gàn. Nõu bài thõ này
Đõc Gàn làm sau khi tõ giõ Dân Tõc

và bây giờ Dân Việt chả điều gì thì tôi
còn hiểu được. Đàng này, Độc Gàn
đăng bài thõ này trong Dân Tộc khi
còn là thành viên thân tín cõa ban
biên tõp, phõ trách mõc phiõm luõn
cõa Dân Tộc mà bõ quý võ trong Dân
Việt chả điều gì tôi không thõ nào
hiểu được. Dân Tộc đăng bài cõa
ngõõi trong ban biên tõp cõa mình, rõi
lõi lõi bài đó ra mà chê mà chõi thì tõc
là công nhõn bài trong báo cõa mình
kém cõi. Nhõ võ y là Dân Việt tõ chê
mình, chõi mình. Mình còn chê mình,
chõi mình thì ngõõi khác chê mình,
chõi mình thì đúng quá rõ.

Theo quan điểm của tôi, làm thế là
Dân Việt đã phản bội người cộng tác
thân tín với mình. Nếu sau này ta thấy
Ông Phác, ông Đỗ o, ông Cung
Danh, ông Thông Cù . . . và các vua
trong bốn quần trại Dân Việt chia bối
nhau, moi móc nhũng chuyện thám
kín nhặt trong khi làm báo với nhau thì
ta cũng không lý gì làm ngạc nhiên
còn, vì chung “TÍN” đâu có còn nghĩa gì
để i với quý vị báo Dân Việt!

Monterey ngày 24-2-1988

63- HỘI BỘ CỦA ĐỘC ÔNG TRUNG VĂN

HOÀI,

**VỊ ĐỘI ĐIỂN PHÓ TRÁCH VỊ
NGHỊI CÔNG GIÁO VIỆT NAM
HỘI NGOẠI**

Ngày 25-10-87, Độc Ông Trần
Văn Hoài đã gửi một tâm thư
cho các Linh Mục, Tu Sĩ nam
nữ, chủng sinh và giáo dân VN
hội ngoại. Bức thư đã minh
định vai trò và bổn phận của
Vị Đội Đầu, Tu sĩ và giáo dân
VN trong hoàn cảnh súng xa
quê hùng hổ là : “Cùng nhau hợp

tác, xúc tiến hoạt động xây
đóng, đóng ý nguyện của Tòa
Thánh đặc thính hiến cho lợi ích
của Giáo Hội VN hối ngoi và
Giáo Hội quê nhà cũng như cho
tàn thịnh Quê Hương, Dân tộc
chúng ta.”

Nhưng điều Ngài giảng giải
trong bài thịnh xoay quanh 3
điểm chính sau đây:

1. Lòng ưu ái hiến mưu cõa
Giáo Hội đã i vui mừng tri ân ngợi i
VN, trong đó có đ 270.000
người công giáo, vì hoàn cảnh
độc n hắc, phải phân tán kh?p
b n phong tr i . . .”

2. Theo Giáo Luật, người công
giáo bắt buộc thực dân tộc nào
mà định cư trong một giáo
phận, thì thực pháp quy định
lãnh th cõa Đống B n Quyền
giáo phận.”

3. Đóng Bản Quyền có bản
phản đáp ứng nhu cầu
thiêng liêng của người ấy, và
người cúng lì i người ấy có quyền lì i
đòi hỏi những đồng thời cũng
có bản phản chu toàn đồng với
Đóng Bản Quyền như một
người thu cung vua giáo phản.”

Bây giờ chúng ta cùng nhau
học hỏi bộc tâm thày này qua 3
điểm chính nêu ra trên đây.

Vậy điêm 1. Vì việc bắc nhiệm
Với Đội Dân phòng trách chung,
bắc tâm thợ việt: Tòa Thánh
muôn đem lối cho các cỗ cầu
căn bắc (mặc dù và truy cập
giáo) một sinh lực mới và tạo
nên một Giáo Hội VN hối ngoại
thông nhốt và công nhận.”
Ngài kêu gọi sự hợp tác chặt
chẽ giữa mọi cấp bậc liên hệ:
Đồng Bìn Quyền, Linh Mộc, Tu
Sĩ và giáo dân, đặc thíc hin
đặc ý nguyễn của Tòa Thánh.
Chúng ta vô cùng biết ơn Tòa
Thánh, vì lòng thông cảm vô biên

để i vui nhộn ngập tràn xu sá nhộn chúng ta, đã rõ tinh quan tâm, qua giáo luật và các huyền dỗ, cho chúng ta được có phong tin đỗ sang đỗ o, đỗ ng thi bỗ o tìn đỗ c dân tộc tính trong hoàn cảnh khó khăn, xa Giáo Hội Mù VN.

Về điểm 2 và 3, Về Đội Dinh nói về khía cạnh pháp lý mà chúng ta phải tuân theo trong cuộc sống đỗ của mình. Vì

chúng ta thđ áp dđ ng 2 đđ m
này vào cuđ c tranh đđ u đđ biđ t
chúng ta đang đđ ng 办好 trên
phđ ng diđ n pháp lý.

Vđ đđ m 2: “Theo Giáo Luđt,
ngđ đđ i công giáo bđ t cđ thuđc
dân tđc nào đđ nh cđ trong mđt
giáo phđn thì thuđc pháp quyđn
lãnh thđ cđ a Đđng Bđn Quyđn
giáo phđn.” Ta nhđn thđy là
giáo dân VN cũng nhđ các sđc
dân khác đđ u đang sđ ng dđ đđi

quyền của các ĐGM cai quản
các giáo phận theo một trong
ba mô thức sau đây:

- a. Hoàn toàn đồng ý vào giáo xứ Mô, nghĩa là có một cuộc sống đồng nhau một thành viên trong xứ Mô và mỉm cười.
- b. Gia nhập các giáo xứ Mô, nhưng hợp lại với nhau thành

cũng đoàn đính thính thoảng hay
mỗi ngày Chúa Nhật giáo dân
có Thánh Lễ tiệc Viết Nam.
Về điểm này ta cần biết thêm
là, vì lỗ thuộc vào giáo xứ Mô
nên những nghi lễ hay Thánh
Lễ tiệc Viết chỉ được phép t
rước trong những ngày, giờ mà
giáo xứ Mô đó không còn nhà
thờ hay hố i trống mà thôi. Ví
dụ các Thánh Lễ cho ngày
Chúa Nhật thường được cử t
rước vào lúc 6, 7 giờ tối ngày thờ b
học 2, 3 giờ chiều ngày Chúa
Nhật; vì những ngày giờ này

người Mô không dùng nhà thờ
và phái đặc c Cha Sô Mô cho
phép.

c. Gia nhophil giáo xem như nhân.
Có người đã hiểu lầm rằng giáo
xem như nhân không thuộc giáo
phận, không thuộc quyền cai
quản của ĐGM, hoàn toàn độc
lập như một “Giáo Hội” trong
Giáo Hội. Nghĩ như thế là hoàn
toàn sai lầm. Giáo xem như nhân
của bất kỳ số dân nào: Ý, Bồ

Đào Nha, Y Pha Nho . . . và
trong toàn cõi nôn cõi Mô hiến
nay có đón 20 Giáo xứ thô
nhân VN, tất cả đều thuộc
quyền cai quản của các ĐGM
tại các giáo phận đón phong.

Vậy giáo dân VN không bao
giờ nghĩ rằng lý do xin lập Giáo
xứ thô nhân là để tách rời ra
khỏi giáo phận hay không
để riêng quyền của ĐGM. Hết
am töng khía cạnh pháp lý v

điểm này cõa Giáo Luật, và hõi
biết hõi “có bõn phõn chu toàn
đõi või Đõng Bõn Quyền nhõi
mõt ngõõi thuõc või giáo phõn.”

Või điểm 3: Đõng Bõn Quyền
có bõn phõn đáp ứng nhõi ng
nhu cõu thiêng liêng cõa ngõõi
di dân và ngõõi lõi ngõõi y có
quyền đòi hỏi...”

Đây chính là điểm mà giáo dân VN, San Jose đang tranh đấu.

Theo hỷ thì những quyết định của ĐGM về chính sách mục vụ của Ngài không “đáp ứng những nhu cầu thiêng liêng của họ.” Hỷ tin là chính sách này, đặc biệt hoặch định trong bắc thay Ngài gửi các Linh mục VN San Jose vào ngày 31-5-84, sẽ dẫn đến đồng hoá họ vào các giáo xứ Mã. Những giáo dân tranh đấu này không họ không lời những giáo dân đồng họ

nào mà muôn đột ng hoá hoắc
gia nh?p các x? M? ; nh?n g? h?
c?ng kh?ng mu?n b? b?t bu?c
l?m nh? nh?n g? i đ?o. H? xin
c? m?t gi?o x? th? nh?n nh?
các s?c d?n kh?c đ? h? s?ng
đ? o đ? c ích l? i h?n, b? o t?n
đ? c phong t?c, ngôn ng? và
dân t?c t?nh c? a h? nh? Gi?o
Lu?t đ?a cho h? đ? c h?n g
quy?n l? i n?y; và ch?nh Đ?c
Th?nh Cha c?ng khuy?n nh?
h? nh? v?y. T?i Miami ng?y
11-9-87, Đ?c Th?nh Cha đ?a n?i
tr?c hàng trăm ngàn ng? i t?

nền Cuba rằng: “Là người ta
nền, chúng con hãy cõi gõng
gìn giữ những phong tục, tiếp
quán cõi truyền, những lễ nghi
đeo giáo đáng yêu cõi a quê
hõng và coi đó nhõ là những
di sản đõc biết mà Thiên Chúa
đã ban thõng cho mỗi dân
tộc.” (AP, Miami ngày 11-9-87)

Bõc tâm thõ này cũng nhõc lõi
khoõn 4 trong huõn dõ cõi a Toà
Thánh khi bõ nhõm Đõc Ông

Hoài trong chúc vui Đời Dinan
Phó Trách nhó sau: “Vui phó
trách phó i nó ló c hó tró các
Đông Bán Quyền liên hó đó
đáp ló i các nhu cù u thuó n tuý
thuó c tâm tró ng ngó i Việt
Nam.”

VUI VIỆC HỘI NHÓP

Khoản 7 cù a huó n dò đó cù p

đến việc này nhỉ sau: “Vì phò trách tìm cách giúp đỡ anh chém VN và a hỉ i nhí p vào các giáo hỉ i đà a phò ng và đón g thỉ i bò tìn đíc dân tíc tính cù a mình.” Để tránh sù hiến lóm, tôi xin nhắc lùi là huân dò đà cù p đà n việc hỉ i nhí p vào các giáo hỉ i đà a phò ng, tức là các giáo phòn hay đà phòn (theo tò ngò cũ). Câu này không nhất thiết có nghĩa là phò i gia nhí p các giáo xù đà a phò ng. Ở đây ta còn phân biệt tò ngò “giáo hỉ i đà a phò ng”

với tinh thần “giáo xá đền a phuông”. Nói cách khác, các công đoàn thì thực vẹo giáo xá đền a phuông, còn giáo xá thênh nhân thực vẹo giáo hội đền a phuông. Nhờ vậy, việc xin lấp giáo xá thênh nhân đền c xác định một lần nữa bằng bắc tâm thênh này là một việc làm hợp với ý đền a i và lấp luật của Giáo Hội, theo đúng lời kêu gọi của Đức Thánh Cha, vì giáo xá thênh nhân “vẹo a giúp giáo dân hối nh?p Giáo Hội đền a phuông và đền a i bao tòn đền c dân tộc”

tính cõa mình” nhõ khoõn 7 cõa huõn dõ đã qui đõ nh.

Bõc tâm thõ còn chõa đõng câu sau đây có thõ làm cho nhiõu giáo dân VN bõ hoang mang nõu không hiõu rõ ý nghĩa cõa nó. Câu đó nhõ sau: “Võ mõt pháp lý, các Đõng Bõn Quyõn có mõi thõm quyõn trên ngõõi công giáo VN cũng nhõ trên mõi hoõt đõng thiêng liêng, đõõc thi hành trong lãnh thõ

của Ngài. Làm một việc gì, dù có lời i cho người công giáo VN mà không có sự thoả thuận của Đặng Bùn Quyền là bất hợp pháp. Có lý vì hữu sai ý nghĩa câu này nên có người hữu rỗng sự thành lập và đăng ký của Công Đặng Công Giáo VN là một tổ chức công giáo với một xã hội, không thuần thục quyển của ĐGM, chẳng khác gì nhau Hồi Hống Đạo Công Giáo VN v.v... Đã chứng minh điều này, tôi xin trích lời người câu hỏi của cô Thanh Dung và

những câu trả lời của ĐGM trong buổi họp báo của Ngài và hai ông Thịn, Bài ngày 12-5-87 đăng trong Chính Nghĩa số 44, trang 1, bìa cũ (dịch từ cuốn Video của buổi họp báo), có liên quan đến vấn đề này như sau:

Cô Thanh Dung: Xin Đỗ c Cha cho biết ý kiến về việc đăng ký của Công Đông Công Giáo VN với trên 3.000 h

viên?

ĐGM: Cung Đóng Công Giáo VN đã được thành lập trước khi giáo phận San Jose được thành lập. Điều với bất cứ đoàn tôn giáo nào, việc đăng ký là một việc rất hứa hẹn và cần thiết cho công việc duy trì và phát triển văn hóa, phong tục của họ. Riêng điều với một HĐH, việc đăng ký còn có ý nghĩa sâu rộng hơn cho những

mặc đích kia trên. Tuy nhiên, vì
những công việc của chúng đón
thiên và phỏng đoán xã hội
nhiều hơn, nên Công Đống
không bao giờ quan trọng của Giáo
Phận.

Ô Cô Thanh Dung: Xin Công
Cha cho biết việc thành lập này
có đi ngược lại với Giáo luật hay
không?

⇒ **ĐGM:** Giáo luật không có một điều khoản nào nói về sự việc này.

⇒ **Cô Thanh Dung:** Vậy thì tại sao Linh Mục Đặng tuyên bố rằng việc thành lập Công Cộng Công Giáo Việt Nam là đúng với ý của Giáo Luật?

⇒ **ĐGM:** Cha Đặng chưa bao

giữ trật tự trình bày việc này
cho tôi nên tôi xin đặc cách miễn trả
lời và những câu trả lời này là
cho chính Cha.

Vậy ta thấy rõ ràng là Công
Đảng Công Giáo Việt Nam
không bao giờ quản lý của ĐGM;
và chính ĐGM đã công nhận
những thắc.

Theo tôi, câu trên đây trong bối cảnh tâm thế của vua Đỗ i Dí n áp dụng cho những trường hợp không có hành Thánh Lộ, Hôn Phái, Rá a Tí v.v... dù có lối cho giáo dân không không được Đóng Bìn Quyền tho thuộn thì cũng không được làm. Giáo dân cũng hiểu khía cạnh pháp lý trong câu này không vậy. Vì các Cha VN không được cù hành Thánh Lộ cho giáo dân nên giáo dân phải dò lò nhà th Mộ (nhà th Chánh Toà), giáo dân phải kéo nhau, bỗng bỗ

con cái đón tết San Francisco, Oakland và Carmel đón rìa tết.
Đây là một cảnh rất buồn. Những vở múa pháp lý, vì ĐGM có quyền nên giáo dân phải chửu. Cũng vì tuân theo định pháp lý này mà nhiều em nhảy và ngồi lén muộn trưa Lễ Công Giáo; những cháu đặc biệt là những tết và ríec lén đùa; nhiều thiếu niên cháu đặc biệt cháu Phép Thêm Sắc . . . Không hiểu làm sao lòng ĐGM sét đá đón thiec sắc thiết hối và

đau khứ cõi a giáo dân!

Trên đây ta đã tìm hiểu về 3 điểm chính của bức Tâm Thanh. Còn một điểm nữa cũng đặc biệt là Đài Dien nhân đón. Điểm này cũng quan trọng. Đó là về vấn đề truyền giáo và trực thuộc Bộ Truyền Giáo, nên mặc dù có đau, người Công Giáo Việt Nam vẫn thuộc pháp quyền nhân sự (juridiction personnelle) của bộ này và bộ này có bản phán lo

lòng cho họ vẫn vui nồng nhiệt mà có vẻ
tông đón.” Vì vậy, về Đỗ i Dinh
“còn được biết thêm một công tác
khác được biết và quan trọng: Đó
là đào tạo linh mục Linh Mục, Tu
Sĩ.” Về điểm này về Đỗ i Dinh
nói thêm: “Bởi Truyền Giáo đột
nặng việc cống võ và họ trung lòng ghi
Linh Mục và Tu Sĩ, vì Linh Mục,
Tu Sĩ là riêng biệt cho một giáo
hội công giáo. Những Linh Mục,
Tu Sĩ này phải đặc biệt chuôn bát
đỗ y đỗ. Không chuôn bát đỗ đỗ i
phó với hoàn cảnh và đòi hỏi
của giáo dân, Linh Mục, Tu Sĩ

không còn hữu ích và sẽ trả
nên một tai họa.”

Những lời giảng giải trên đây
của vua Đỗ i Dinh thật là sáng
sát, khôn ngoan. Giáo dân
VN, San Jose đang phai chia
một tai họa do sự thiêu chuẩn
bởi của Cha Đồng trong chia
với chánh xá mà Ngài đích b
nhị m. Vì vậy, họ mới chia
đối Cha kinh liết đón th. Óc
mong Cha Đồng suy nghĩ lời

để cho giáo dân và Giáo Hội đặc biệt.

Với phòn giáo dân, chúng ta
hân hoan đón nhận tin mừng
Giáo Hội đã bỗn nỗi mệt
Điền để trong nom chăm sóc
chúng ta. Chúng ta nguyện hiệp
tác chung chung với Ngài và, trên
hết, chúng ta cầu nguyện cho
Ngài đặc biệt dào ánh Chúa và
sắc khoáng để làm tròn nỗi mệt
nhỏng nhỏ, cao cả mà Tòa Thánh

đã giao phó cho Ngài là giúp đỡ
đàn chiên đang phơi long đong
vì sống xa Quê Hương và Giáo
Hội Mộ

Monterey ngày 23-3-88

64- LINH MỘC CHÁNH XÃ VÀ GIÁO XÃ THÔ NHÂN

1. Linh Mục Chánh Xứ.

Trong tuần báo National Catholic Reporter (NCR), ra ngày 15-1-1988 đã đăng một bài phỏng vấn của Cha Andrew Greeley của ông Thomas Box, chưởng bút NCR với lý do tại sao tài chính do giáo dân đóng góp cho các xứ đã bị

giỏi mحت. Cha Greeley đã
đưa ra một số lý do trong
đó lý do chính là sự lanh
đao kém của các giới chức
quyền trong Giáo Hội, nhất
là của vua Chánh Xá.

Theo thì khi Bỗ Três tớ ra
thiếu nhạy cảm
(insensitive) đối với nhu
cầu của giáo dân; giáo dân

cầm thay bộ coi thóng,
không được bàn hỏi v
nhưng việc liên quan đến
họ; họ cầm thay nhau người
xa lì thì làm sao họ s
sàng đóng góp tài chính
cho nhà thờ. Cha Greeley
nói rằng muốn kéo giáo
dân trung lập thì thái độ B
Trên phái thay đổi, nhất là
cấp giáo xứ.

Ta thấy những nhận xét của Cha Greeley thật là hợp lý và đều hữu. Một khi giáo dân cảm thấy Bộ Trưởng thíc tình quan tâm đến họ, cho họ được đặc quyền vào các quyền định trước cấp tiếp liên quan đến họ thì mới sôi trôi chảy dễ dàng từ tài chánh, mặc dù chưa chắc chắn rằng lý trong xem. Nếu không thì mọi việc sẽ bỗng đình trù, khó khăn. Đó là

trong h?p H?o Đ?o Vi?t Nam, San Jose hi?n nay.

Ta th? y ĐGM Dumaine là
người ph?i ch?u trách
nhi?m v? s? b?t an hi?n
nay ? San Jose. Ngài đã
quá ? vào quy?n l?c c? a
Ngài mà b? qua quy?n l? i
và ích l? i c? a giáo dân VN.
Cha T?nh đang làm đ? c

vịt, các hòn đảo đang hoặt động hàng hải, giáo dân đang sống đeo súng уết; thật mà Ngài cho phép Cha Tông làm chính xá 9 tháng rồi phi ra đi (Lên ra đi đặc ban hành cùng một lúc với Linh bồ nhiệm). Tuy vậy, giáo dân biết là cha xá nào thì trước c sau cũng phải đội, nên họ dành cho. Không một ai thành nay cho Cha

Tỉnh lỵ. Nhận định điều khó
hiểu là Cha Đồng Lợi đã c
bỏ nhiệm thay Cha Tỉnh;
vì Cha Tỉnh gần gũi, tha
thiệt với giáo dân bao
nhiều thì Cha Tỉnh lì xa
cách và chung Lợi có
mong (giáo xứ thợ nhân)
của giáo dân bấy nhiêu. Vì
thật, số chúng đói Cha
Đồng trong chục v
chánh xít tự nhiên phơi
xây ra. Số chúng đói này

đã được báo trước c trong
phiên họp của Hội đồng
Tối cao đãm 11-7-86 dưới
quyền chủ tịch của vương
Quân Terry Sullivan đã
bàn vệc việc “Làm thế nào
để đón rõ rệt Linh Mộc Lưu
Định Đống (vua Hồ Đạo).”
Chính Nghĩa số 2, bút cũ,
trang 27 có ghi lời sau:

“ . . . Thành viên (có m t trong buổi h p) g m c o b y nh n s i v  Ma S  Ng c. B y thành viên c ng m t l p tr n ng l nh b  nhi m Cha D ng (thay Cha T nh) l  phi l y, đ a s  giáo d n không ch p nhận Cha D ng th  bàn chuy n đ n r c l  m  việc vào  ch. Bu i h p diễn ra su t ba ti ng đ ng h  trong b u không kh i gay c n v  Ma S 

tộc Lào p trống cõa Toà
Giám Mục chung đắc mott
mình Ma Sê Ngõc Long hõ .

”

...

Nhõ võ y, Bõ trên cũng biết
đắc là sõ chung đõi sõ
xõy ra. Nhõng Bõ trên cõ
tình bõt ép giáo dân VN
phõi mott mõc phõc tùng
quyõn lõc cõa mình, và có

lỗi vì Ngài đọc nhóm Cha
Đông báo cáo là số
chỗng đồi không thèo kéo
dài đặc lâu, và rồi giáo
dân số phái chửu cháp
nhỏn Cha Đông. Mọi việc
đã xảy ra ngẫu cõi với số
cách đoán của ĐGM và
nhóm Cha Đông. Tình
hình bây giờ quá phộc tấp.
Với thái độ cold-chap của
ĐGM ta thấy cuộc biến
đó ng này dũng nhõ không

có lối thoát.

Theo nhận xét của một người, một lối thoát hợp tình, hợp lý, hợp giáo luật nhất đó là Cha Dilling xin tặc chặc. Nhưng Cha Dilling vẫn cần một mức bám lôc hợp với của mình nên mới ra nông nỗi. Cha Dilling số bao lôc số phê phán là coi

“chỗ clobber” của mình hồn lõi ích giáo dân. Một khi giáo dân có lý do để nghĩ vở Cha nhở vở y thì làm sao hở còn kính trọng Cha, làm sao vở c mởc vở c của Cha còn hởu hiởu đởi vở i hở đởc. Vở phởng diởn này, Cha Trác đã nêu gởng sáng cho Cha Dông. Khi thởy vì mình mà sinh ra bởt an, bởt hoà trong giáo dân, Cha Trác đã tở ý tở chởc

chỗ tách Liên Đoàn Công
Giáo Việt Nam tách Hoa Kì.
Có lỗ Cha Dũng số tách bào
chỗ a rỗng Cha đã xin ĐGM
tách chỗc mà ĐGM không
cho phép. Nỗ u thỗt nhỗ
vỗ y thì xin Cha Dũng lên
tiỗng đỗ giáo dân và mỗ i
ngỗi biỗt thiỗn chí cỗ a
Cha. Số dĩ giáo dân vỗ n
nghĩ Cha tham quyỗn cỗ
vỗ là vì giáo dân thỗng
thỗy Cha vu cho giáo dân

là ly khai, là chung phá
Giáo Hội. Nếu giáo dân là
ly khai, chung phá giáo hội
thì chính Toà Thánh phán
phán bù o cho giáo dân
biết. Đàng này, Toà Thánh
không hề phán bù o gì cả.
Tại sao nhóm của Cha Lối
có thể quyết đoán như
vậy? Cha và nhóm của
Cha đã sai Lối và có ác ý
đối với vị giáo dân. Giáo dân
cũng thường nghe nói rằng

khi các Cha VN tò phò ng
xa đón, muộn bàn việc vui
Cha đón cung恭敬 giúp Cha
tìm được giải pháp thoát
đáng; nhưng Cha luôn luôn
tìm cách tránh gặp các
Ngài. Rồi, báo Tin Hữu số
25, trang 11 lối còn miết
thở các Ngài thêm tò.

Trong tình trạng bi đát này
Cha Đồng có giải pháp
nào đón giờ rồi không? Xin
Cha Đồng lên tiếng đón

giáo dân đỗ c biết ý kiến
của Cha. Riêng vở phía
giáo dân, họ đã đỗ a ra
nhiều ý kiến xây dựng để
tìm cách giải quyết những
Cha Dỗ ng vở n ngoài nh
một làm ngõ.

2. Giáo xứ thô nhân.

Giáo xứ thợ nhân là một
thợ c thợ trong Giáo Hội.
Trong tuần báo National
Catholic Reporter ra ngày
8-1-88 có đăng bài phỏng
vấn Đức Ông Mai Thanh
Lồng. Phản ứng bài phỏng
vấn này đã được đăng
đăng lời trong Chính Nghĩa
số 27, bìa mồi, trang 3.
Trong bài đó Đức Ông
Lồng đã đưa ra những lý
do thiêt thợ và chính đáng

trong Giáo Luật đỗ cỏ võ
việc thành lập giáo xứ cho
người VN; vì trong giáo xứ
thông nhân giáo dân đỗ c
sóng đỗ o sô t sóng hòn,
đỗ ng thời bô o tòn đỗ c dân
tộc tính cỏ a mình.

Nguyễn san Dân Chúa số
134, tháng 3-88, trang 42,
trong mục “Sinh hoat Dân

Chúa khởp nỗi” có loan tin
về việc dỗ y giáo lý và chia
Quốc ngõ cho con em
trong giáo xứ thợ nhân
‘MARIA, NỮ VƯƠNG VIỆT
NAM” do Đức Ông Lương
làm Cha sứ. Vì trong sứ
không đủ phòng học và vì sĩ
sứ quá đông nên phải tách
chỗ cắp học mồi ngày.
Hiện giờ ngôi trường giáo lý
và Việt ngữ đều tiên cá
VN đang được xây cất và,

theo Đức Ông Lào ng, “chỉ
vài tháng nữa ngôi trường
này sẽ hoàn thành đó dùng
ngay cho việc giảng dạy
giáo lý và chung Quoc ng
cho khoảng hai ngàn học
sinh.” Sinh hoạt trong xã
của Đức Ông Lào ng sớm
nhất, sống và lợi ích biết
bao cho giáo dân VN thuần
các lop tuổi, già, trẻ, lớn
bé. Nếu không có giáo xứ
thông nhân thì làm sao có th-

tự chúc mừng nhau tháng.

Trong một câu trả lời cho phóng viên báo National Catholic Reporter, Đức Ông Léonard đã nói: “Sinh lý của giáo xứ thịnh nhân VN chung những người tốt cho cộng đồng VN mà còn cho Giáo Hội toàn cầu.” Bằng chứng là có ít giáo xứ nào trong Hoa Kỳ có thể sánh kịp với giáo xứ Maria, Ninh Bình Việt Nam về

phó ng định òn gõ i tu sī.
Hiến nay giáo xá cõ a Ngài
đã dâng hiến cho Giáo Hội
35 chung sinh học làm
Linh Mục và 35 phó nõ
chuẩn bõ khõn trõn đõi
trong các Dòng. Nguyên
điều này, Đức Ông nói tiõp,
cũng làm cho các Đức
Giám Mục phó i suy nghĩ võ
việc chõp thuõn cho nhõng
ngõõi di dân đõõc có ý
thõc võ cõng đõng cõ a hõ ,

căn cỗ trên kinh nghiệm
sống đeo.” Nói cách khác,
các Đức Giám Mục nên
cho giáo dân có giáo xứ
thông nhân đeo hộ đeo cinctus sống
đeo theo truyền thống của
họ, trong công đồng của họ
vì điều đó đem lại
nhiều lợi ích cho họ và cho
Giáo Hội.

Cũng theo chỉ u hóng và kết luận nhữn trên, trong bài “Nhà Thờ Việt Nam” đăng trong Đặng Võng, bùn Thông Tin cung a Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kì số 15 đã có nhữn đính nhữn sau: “Theo kinh nghiêm cung a chính giáo dân tại Hoa Kì, Canada, Úc Châu, nhữn gia đình Việt Nam qui tại thành giáo xung riêng vàn có cung hối tinh b

và sống đeo dẻo dàng, sâu
xa hồn nhồng gia đình
sống chung với giáo xứ
Mười.”

Càng ngày ta càng thấy
rõ ràng giáo xứ thấu nhân là
một điều cần thiết vì nó có
nhiều lợi ích cho giáo dân
và cho Giáo Hội, nó giúp
tình, giúp lý, giúp giáo luật.

Monterey ngày 20-4-88

65-“SỐNG CHỈ T MỘC BAY” HAY “LỢY CHÚA, CHÚNG CON BIẾT ĐI VÌ ĐÂU?”

Cucci tranh đấu cho hai
thanh nguyễn của giáo
dân VN, San Jose kéo

dài g n hai năm r i.

Không ai ng  là nó s 
kéo kéo dài nh  vậy, nhất là
nh ng ng i trong
nhóm Cha D ng. Có
l  khi làm c  v n cho
ĐGM, h  d tâu v i
Ng i là nh m ch ng
đ i, ho  may, kéo dài
đ c hai th ng là cùng.
H  d t m. Ch ng

nhưng khôi giáo dân
này không tan rã mà
còn đoàn kết với nhau
hơn. Tội sao vậy? Vì họ
không phải là những
người a-dua, khummings,
núm, xu thi. Người Lào,
họ có thể trung, hữu biết
rõ rõ ràng điều họ họ
làm là điều phải. Họ
kiên tâm (đó là đặc tính

của người VN) vì càng ngày họ càng thấy rõ thái độ cùi chàp và “bợt cùn” của ĐGM. Đây là một thái độ rất nguy hiểm. Có ai hiểu được thái độ của ĐGM không?

Sẽ dĩ tôi dùng từ ngữ
“bất cẩn” là vì ĐGM có
đã miscal cho tình hình
này mun ra sao thì ra,
“sẽ ng chót mắc bay”.
Nhưng thử đâu có phải là
cách làm việc đúng đắn
của người lãnh đạo.
Trước đây, trong Bản
Thông Cáo chung,
ĐGM tuyên bố thành

lập và duy trì Uỷ Ban
Hoà Giải đỗ hai bên
trao đổi ý kiến, hy vọng
đỗn đỗn đi đỗn hòa giải
thực sự đỗ có giới pháp
cho cuộc bí n đỗng.
Nhưng tôi nghĩ tháng
nay, Ngài đã ngỗng,
không trülüu tốp Uỷ Ban
này nỗi mà cũng
không thèm tuyên bố lý

do tôi sao. Ngài có một
các Linh Mộc không
được làm các nghi lễ
hay bí tích lễ nhà thờ Hồ
Đạo; tôi có là giáo dân bởi tự
buộc phố i đi nhà thờ
Mười. Giáo dân không
muốn dạy lễ do Cha
Dũng hay Cha Khoa làm
vì lòng trí hỗn không
được bình an, không

ích gì cho hó. Nên hó đi
dó ló Nhà Thờ Chánh
Toà.

Trò c kia, Cha
Largent, cù u chánh xó
Nhà Thờ Chánh Toà,
cho giáo dân VN dâng
cù a ló, đúc thánh thó,

kinh Lộ y Cha và hát
một bài bóng tiếng Việt
sau giáo dân Mô.

Nhưng Ngài bộ ĐGM
(do phe Cha Dingo cung
vận) làm áp lực và phái
đối đi nơi khác. Cha
chánh xứ Nhà Thờ
Chánh Toà bây giờ là
Cha Mervyn Sullivan,
cũng do áp lực của

ĐGM, không cho giáo dân đọc kinh hay hát tiếng Việt nữa. Giáo dân in các bài đọc và Phúc Âm của bụi lô bông tiếng Việt đó theo một cách âm thầm khi nghe giáo dân Mô đọc tiếng Anh; nhưng cũng bỗ Cha Sullivan cũng luôn. Ai mà hiểu nỗi sầu

cầm cách, chèn ép
cùng cớc này. Böyle giờ
giáo dân dỗi lõi, nhõ
câm, nhõ điếc. Nào đã
hỗt đâu! Mở i đây, tôi
đã i c biết là Cha
Sullivan đã thân hành
đến Trung Tâm Hỗn Đảo
để do i giáo dân là
Ngài sỗ chỗ mỗ tỗng
ngỗ i và đuỗ i ra khõi

nhà thờ nỗ u hờ không
chờ u đóng tiờn cho nhà
thờ cõa Ngài. Ai ai cũng
biết là giáo dân quyết
định không đóng tiờn,
không phai vì hờ keo
kiết, hờ p hòi vui Giáo
Hội, nhưng là vì hờ
muốn dùng biện pháp
hờ p pháp, tiêu cõc này
để tõ sõ bõt mân đõi vui

hành động đàn áp, bắt
công cula ĐGM. Ngu
cha xem Nhà Thủ Chánh
Toà đưa i huk ra khỏi nhà
thuk, không cho huk duk
Luk Chúa Nhật, thì “**Luk Y
CHÚA CHÚNG CON
BIẾT ĐI VÌ ĐÂU?**”

Không ai là không phun
urit trực hành vi bắt bùi
và nhung luki nói nút nuk

này cõi a Cha Sullivan
và cõi a ĐGM. Không lõi
Bồ trên chõi a hõi cõi đõi õi
bài hõi cõi đõi cõi giá trõi õi
đây, khi dùng cõi nh sát
và chó săn đàn áp giáo
dân sao? Không lõi ra
võ tuyết thông, rõi lõi
phõi giõi võ tuyết thông
võ đõi u kiõi n mà cũng
không làm cho Bồ Trên

nhỗn thỗy sỗ bỗt cỗn cỗ a mình sao?

Hai việc trên đây, tuy
là nhỗng lỗ i lỗ m nghiêm
trỗng nhỗng cũng sỗ
nghiêm trỗng bỗng viếc
ra lỗ nh chỗ mỗt tỗng
giáo dân VN ngỗi trong

nhà thờ phái đỗng lên
ra khỏi nhà thờ không
đỗc dỗ Lộ Chúa Nhật.
Nếu việc này xảy ra,
chỗc chốn hữu quỗ mà
Bỗ Trên phái hỗng
chỗu sỗ thỗm hỗi hỗn
nhiỗu. Trong lỗ chỗ
cỗa mỗi tôn giáo khỗp
hoàn vũ, ta chỗa hỗ
nghe thỗy mỗt viỗc nào

nhưng thỉnh xem y ra. Dù ngay
còn bốn cõng sốn có đeo
mỗi quyển hành, thù
ghét tôn giáo mà cũng
chỉ mỗi i dám tìm cách
ngăn cản một cách gián
tiếp giáo dân đi nhà thờ
bằng cách từ chối
nhưng bụi mít-tinh hay
bắt giáo dân làm
công tác vào giờ giáo

dân đi lõi, họ lõi chúng
làm khó dễ các Cha đõ
các Cha không có cõi
hõi cõi hành Thánh Lõi
cho giáo dân. Cõi ng sõi n
dù khôn ngoan quõi
quyết cũng không dám
công khai đuõi giáo dân
ra khỏi nhà thõi nhõi
Cha Sullivan đã đe doõi.
Bõi trên đã lõi mõi nhiõi u

rồi. Ta hy vọng là Bộ
trên đống phim thêm
lóm lõi nữa kô o danh
sự đeo.

Tôi thử t không hiểu:
một người i lanh đeo,
nhưng là lanh đeo tôn
giáo (vì tôn giáo dùng

tình thường mà giáo
hoá, dùn dùt tín đỗ mà
lại có thỗ đỗ cho mỗ t
biỗn cỗ tai hỗi nhỗ thỗ
xỗ y ra, rỗi sau khi xỗ y
ra, lại không tìm cách
giỗi quyỗt cho đỗn nỗi
đỗn chỗn, lại dùng bí
tích, Thánh Lỗ, cỗ a ăn
tinh thỗn, đỗ bỗt chỗt
giáo dân. Cha mỗ nuôi

con phòi tìm mồi i cách
đó kiêm đó ăn cho con.
Nếu nghèo quá thì
chính mình nhặt ăn,
nhưng cho con vì con
còn đó ăn cho cỏ thíc
lòn mồi nh. Cha mì
không bao giờ dùng đó
ăn mà bắt chắt con cái,
trừ khi muôn làm hối
con. Có cha mì nào nà

lòng làm nhó thó
không? Chỗ c vỗ ĐGM
đòi hỏi Ngài phải tìm
cách giải quyết cục
khung hoang hiến nay.
Không tìm cách giải
quyết là vô trách nhiệm.

Hãy xem hành động

của Tòa Giám Mục các
giáo phái Buffalo,
Hartford, Connecticut.

Bởi Trên đã lên tiếng
công khai xin lỗi giáo
dân vì đã bịa rập, làm
phật lòng giáo dân và
xin giáo dân hãy trao vỗ
vỗ i Giáo Hội và giáo
phái (Tin Buffalo, N.Y.,
AP, CN 16). Điều này,

giáo dân VN xin giáo xem
như giáo luật cho phép
đó đỗ c giáo đó o tết
hèn, đó thực vẹn giáo
phòn như các xem Mô
mà không đỗ c, lối i còn
bỗn t nỗ, đe doạ bỗ
đuối ra khỏi nhà thõ.
Như vậy Bỗ Trên có
quan tâm đỗn đỗi sòng
đỗ o cỗ a giáo dân

không? Nào đã hốt
đâu, những kinh xu nỗ nh
độc Bị Trên nâng đỡ
để chung lòng giáo dân,
lòng còn muôn đỡ ý giáo
dân ra khỏi Giáo Hội
bằng cách gởi giáo dân
là ly khai. Những kinh này
có lòng thẹn ng Kitô hữu
không? Giáo Hội trông
như gì về những kinh này?

Vì, là giáo huấn, ngoài việc giáo điều, còn phải làm việc tông đồ nghĩa là lôi kéo thêm người vào đàn chiên Chúa.

Đàng này, họ lời mời nầy y giáo dân ra khỏi đàn chiên Chúa. Thật là ngạc nhiên điệu Chúa và Hội Thánh đây. Thế mà họ dám tóm xưng là “bô

và Độc Tin”, “bỗ o và
Giáo Hội”! Nhưng kẽ
này vẫn lỗ rỗng vì giáo
dân làm sai, “chỗ ng đỗ i
giáo hội” như tờ Chân
Lý của Cha Đồng
thông nói. Ну vậy, tại
sao khi giáo dân đỗ
nghỉ, yêu cầu những
người này, tờ trên
xuống dưới, ra đỗ i dinh

tranh luân vui giáo dân
đó xem ai phai, ai trái
thì họ lời cù lòn tránh
đó rai ăn nói, viết lách
bậy bạ? Càng ngày ta
càng thấy họ sai lầm.
Họ chưa dám thử ĐGM;
ngoài ra họ chưa là con
sư không.

Về phong giáo dân
tranh đố u, thay vì đố c
nâng đố đố sòng đố o
trong mốt hoàn côn nh
khó khăn do số khác
bộ êt vớ tiêng nói,
phong tíc, truy cập thông
và vì thám hoa du cù
thì lối bộ cùm cách,
chèn ép, đe doạ. Đôi
với giáo dân Mù, nêu

hỗ không thích một cách
xem hay cách làm việc
trong xã của họ thì họ
bỗ xem đó và gia nhập xã
khác rất dễ dàng. Còn
giáo dân VN thì bộ kit
công, biết chay đâu bậy
giúp? Có người nói với
tôi: Vì Bộ Trên biết rõ ràng
giáo dân VN rất sùng
đạo nên dù bộ t cung trong

trong h?p khó khăn
nào, giáo dân VN cũng
sẽ không bao giờ b?o
đó, nên mỗi bài t?p
giáo dân VN nh? v?y.
Nhìn xem cách làm việc
của Bộ Tr?n, ta có lý do
để nghĩ rằng câu nói
này đúng. Giáo dân VN
đã, đang và sẽ mãi mãi
kiên trì giữ đ?o trong

mỗi hoàn cảnh. Nhưng
Bởi Trên có nên lời dỗng
sẽ mỉa đùa của giáo
dân mà bắt bí giáo dân
không? Nếu thử thì thử
sẽ là sai lầm, đáng tiếc,
là một số đau buồn cho
Giáo Hội.

Trong đợt n cùi bài
“Tôi viếng Nhà Thờ Nô
Vương La-Vang” (CN 1,
b 1 m 1), cù Nguyễn
Đỗ c Hiến có k 1 i cùc
đàm thoại gi 1 a cù và
Cha John Rebolt v 1 v
San Jose (Cha Rebolt
đang cù g 1 ng giúp đ 1
giáo dân VN)
Albuquerque, tiểu bang

New Mexico xây dựng
một nhà thờ VN, tuy số
giáo dân VN rất ít). Cậu
nói với tôi là cậu hỏi Cha
Rebold có cho phép cậu
trích dùn lời của Cha
trong bài cậu số viết
không. Cha Rebold trả
lời là chúng không Cha
cho phép mà còn yêu
cầu cậu viết ra nữa. Đội

ý Cha Rebolt nói là
Cha theo dõi vịnh San
Jose khá kỹ. Theo Cha,
đóng hoá giáo dân VN
vào giáo xứ Mô sê
không bao giờ thành
công . . . và Cha thỉnh là
ĐGM San Jose đã
nhóm. Ngài dùng côn nh
sát và chó săn để đàn
áp giáo dân thì một hột

tình nghĩa cha con . . .
Cha Rebolt phàn nàn
là các cỗ ván cỗ a Đỗ c
Cha quá tố m thố ng
nên còn làm phiố n Ngài
nhiếu u.”

“Thực sự nghĩ lối nghĩ
đến ta.” So với giáo dân

VN mỗi nơi, ta thấy số
phân giáo dân VN San
Jose thật là hôm nay tết
ngày ĐGM Du Maine
lên cai quản giáo phận.
Nhưng càng gặp khó
khăn, chúng ta càng
kiên trì, bền vững. Đó là
bản tính của con người
Việt Nam, một con
người biết biết tết trung, biết

giữ phim giá và dân tộc
tính của mình.

Monterey ngày 4-3-88

**66- KÍNH GIÁO DÂN TRANH
ĐỘ U, SAN JOSE.**

Monterey, ngày 4 tháng 8 năm 1988

Kính thưa quý công,
quý ông bà, anh chị
em thân mến,

Tôi có vài lời ghi vui
ra đây xin gửi đến
quý vương. Tôi không
biết ăn nói văn hoa,
ý tưởng lời rất đơn sơ
mặc mặc, nghĩ sao
vì thế vậy. Tôi không
dám dài dòng vì
nhận thấy thì giờ của
quý vương rất quý báu

nên xin vào đính ngay.

Sau đây là những
định nghĩa tôi.

Đỗ tài mà cũng đính

chúng ta đang gập
rút tháo lùn bây giờ
là vui nỗi tài chánh
để giờ lòng iếc mảnh
đất và ngôi nhà đây
thông yêu, đây tình
tình cõi a cõi ng đoàn ta.

1. Chúng ta có biết
bao nhiêu lý do phải
giờ rời ngôi nhà này.
Đây là nơi chôn nhau
cốt rộn cõi riêng
để ta. Nơi này đã
chỗng kiêng bao
nhieu cõi nh vui buồn,
sống khõ cõi ta.
Nơi này là ngôi nhà

cứa tớ tiên ta là các
Thánh Tỷ Đạo VN.
Nơi này là chốn ta
hợp nhau thợ
phóng, con cháu ta
học hành đỗ nghĩa .
. . Một khi đã hiểu
như vậy rồi thì ta
thực có bùn phún
phổi giữ gìn nơi này

cho bỗng đột c, bỗng
mỗi cách, bỗng mỗi
giá. Người ta đang
cố tình đưa i tò tiên ta
và chúng ta ra khỏi
ngôi nhà này. Lại nào
chúng ta ngồi yên đón
hỗn độ thi hành th
đoàn đợc ác đó?
Không. Bỗng mỗi

cách chúng ta phô i
giỗ gìn ngôi nhà này.

2. Vì y ta đỗ t câu hỏi:
Ta phô i làm gì bây
giỗ ? Dĩ nhiên câu trả
lời là “tỉnh”. Thật quý
vị, đỗ i vị mệt nhóm

người i nhau thì số tiền
kia thật là to tát,
nhưng đôi i với con số
đông thì đó là một
vิค ta có thể làm
được. Ta chỉ cần có
lòng. Hoàn cảnh của
chúng ta bây giờ
giống nhau nhưng
người anh chung em

trong một gia đình
chung nhau mua căn
nhà cho cha mập. .
Con nào có khả
năng tài chánh như
thì đóng góp như
hộn, đỡ cho những
anh chị em thiếu
khả năng. Bỗn ra
mua nhà cho cha mập

ta, cho ta, và cho
con cháu chúng ta
sau này thì làm sao
ta tiếc đỗi c. Vì lý,
tín mua nha đi đâu
mà mất, vì mang
đót, ngôi nhà tôi tiên
ta còn đó. Số tín
này còn lợi ích và
chắc chắn hơn số

tiền ta bỗn ra đỗ mua
căn nhà cho chính
ta.

Rồi khi có cỗ sập này,
có sập giáo dân đông
đỗ o, vội nhu cỗ u
sập ng đỗ o cỗ p bách

cứ a ta, dĩ nhiên ta có lý do rất chính đáng để tiếp tục tranh đấu cho Giáo Xã Thủ Nhân. Nay giờ ta tranh đấu mà không phai ném ném lo sợ bỗng hối ta đưa ra khỏi nhà cửa. Ta yên trí hồn, dù thỉnh hồn

và chúc chén cùc
tranh đố u có hiếu
quỷ hồn. “Quan nhốt
thị chi quan; dân,
vốn đói chi dân”. Bỗ
Trên, kẽ đi, ngồi i
đòn. Còn ta và con
cháu ta lõi này
mai mai. Với thời
gian, chúc chén ta

sẽ thành công.

3. Sau khi đã có giáo
xứ rỗi và ta không
còn phải lo trù tính
hàng tháng cho ai
nữa, lúc đó sẽ tính
thu đã có hàng tháng

những các giáo xứ khác
sẽ dùng đền tảng trung
lõi cho những ngôi nhà
đã đóng góp vào
việc mua ngôi nhà
này. Và với các sinh
hoạt khác của cộng
đồng, chúng hứa hẹn những
các bà, các cô với
lòng hy sinh cao cả

và tài nỗ u nỗ lực
thành thạo số kỹ m
cách mang thêm tin
vào quỷ chung.

Không may mắn mà
ngôi nhà của tôi tiên
ta số trang trại xong
món tin do con
cháu đóng góp. Sau
đó quỷ chung cắp

Giáo Xứ ta sẽ càng
ngày càng lớn và mở
mang thêm mãi cho
con cháu chúng ta
độc lập sau này.

Thưa quý vị, nội này
là niềm hạnh phúc

của ta, là danh d
của ta, là biếu hiến
lòng trung, tình
đoàn kết của ta trong
việc bao vây dân tộc
tính và sống đeo
của ta. Ta không th
đeo mệt đi đeo đ
c.

4. Bỗ Três đã lờ m
nhiều rờ i và bây gi
Bỗ Três vờ n còn
lờ m. Ta chở mờ n
Bỗ Três đờ ng tên tài
sờ n mà ta đã bở tiờ n
ra mua, thờ mà Bỗ
Três cũng lờ y cờ a ta
160.000 đờ ng. Tên
Hờ Đờ o cờ a ta là tên

tự tiên của ta, các
Thánh Tự Đạo, mà
Bỗn Trên cũng đang
tâm gác chĩ đi. Thật
hỗn chung nói. Đâu là
công lý. Ta chung thấy
nghiết ngã và chèn
ép! Và bây giờ có thể
Bỗn Trên còn tự hào là
ta đào đâu ra số tin

400.000 đỗ ng đỗ trỗ
Bỗ Trên; vì thỗ, sỗ
mỗ t ngôi nhà này và
không còn ngo ngoe
gì đỗ c nỗ a. Chúng
ta hãy tỗ cho Bỗ
Trên biỗ t là Bỗ Trên
đã lỗ m. Đám ngỗ i
con Giáo Hỗ i này giỗ
vỗ ng đỗ c tin, giỗ

võng dân tộc tính,
đỗ y lòng nhiệt thành,
đoàn kết, biết lo lắng
cho sự sống đeo cõa
mình, không thèm cõa
vào rẽ, vào lối i cõa
Bắc Trên đõc.

5. Tú n trộn c, thợ y
vốn đỗ tài chánh có
vỗ gay go, tôi muôn
biết phồn vang cõa bà
con mình ra sao; nhà
tôi và tôi gửi cho một
bà bón. Chúng tôi
nói chuyện khá lâu
và trộn c khi gác điền
thoại, bà bón ấy nói

một câu thật cõi lòng
quyết làm cho chúng
tôi vui mừng, phồn
khởi. Bà nói: “Nói
thật cho hai bác biết,
dù cũng đong này
còn một gia đình thì
đó là gia đình tôi”.

Tôi và nhà tôi đã suy
nghĩ và quyết đị nh
rõ: tuy bây giờ
chúng tôi cùn chỉ c
xe húi múi thút;
nhúng thôi, túm gác
lúi, giờ xe cũ đi túm,
dùng sú tiún “down”
xe đú đóng góp vào
viúc mua nhà cho

Chúa, cho tôi tiên và
cho chính mình và
con cháu mình trung c
đã. Chúa cho mình
kiêm ra tôin, bây giờ
Nhà Chúa còn thì
mình đóng góp là
phải quá rồi. Chúa
thông mình, tôi sao
mình l*ại* h*elp* hòi vi

Chúa?

6. Trong đợt, tôi đã
tham dự 3 cuộc tranh
đấu: 1. Cuộc tranh
đấu của quân Tù Võ
của Đức Cha Lê Hữu
Tù và Đức Cha

Phim Ngõ Chi,
chỗng cõng sõn. 2.
Cuộc tranh đấu của
quân đội miền Nam
đối với sứ lãnh đao của
T.T Ngô Đình Diệm
chỗng lõi lõc lõi ng
Bình Xuyên và 3.
Cuộc tranh đấu của
giáo dân San Jose

chỗng lối chính sách
đóng hoá của ĐGM
Du Maine. Rất nhiều
quý vua chung nhau
đã tham dự những
cuộc tranh đấu này
mà còn có cuộc
tranh đấu tàn khốc
chỗng Việt Cảng và
quân đội Bắc Việt

trong năm 1975 năa.

Trong nhữngh cuộc tranh đố u đó, biêt bao nhiêu bỗn bè, hàng cỗ a chúng ta đã hy sinh tính mỗng, tài sỗn bỗ tàn phá. Chỗng nhữngh thỗ, nhieu ngỗi trong chúng ta vỗn

còn mang thõi ng
tích trên mình. Vì
mà chúng ta còn sogn
sàng hy sinh, hung
chi trong cuộc tranh
đấu này. Ta không
phải lo gì về tính
mõng phái hy sinh,
tài sản bị tàn phá.
Ta chung góp công,

góp cỗ a mà Chúa đã
ban cho đỗ dùng vào
việc giữ gìn nhà
Chúa, nhà cỗ a Tỷ
Tiên, đỗ làm lối cho
sỗ sỗ ng đỗ o cỗ a ta
và bỗ o vỗ đỗ c dân
tộc tính nhỗ Giáo Hội
cho phép và khuyên
nhỗ ta.

7. Thử a Quý vỗ, ta
đâu có khéo dỗ i gì mà
không hiểu là Bỗ
Trên có quyển;
nhưng ta cũng đã
thông minh đã biết
rõ ng dù Bỗ Trên có
quyển đón đâu đi
nǎa thì cũng không
trên Giáo Luật đã rõ c.

Chúng ta cõ kiên trì
đoàn kết thì rõ i sõ m
muõn chúng ta sõ
thành công vì cuõc
tranh đõ u cõ a chúng
ta có chính nghĩa,
hõp tình, hõp lý, hõp
Giáo Lõt.

Thưa Quý vương, “còn
mua là còn a đắc”,
hung chi là mua
nhà thợ đúc thợ
phóng Chúa, tôn
vinh Tộc Tiên Tộc Đô,
lợi ích cho số sống
đó của ta và con
cháu ta, thì đáng
đắc Chúaทรง

công. Vì chung lõi
Chúa thua kém ta vả
lòng rỗng lõi lòng sao?
Không bao giờ Chúa
chung thua đâu.

Bỗng nhuộm cách,
Chúa sốt đòn bùi lõi

gửi bạn.

Xin kính mến chào
quý vị,

Đỗ VĂN HIẾN

67- CỤC TRANH ĐẤU CÁ GIÁO DÂN SAN JOSE SIP KÍT THÚC?

Tuôn qua, tôi đón c
đón và nghe nhiều

tin tức rõ tôt sôi nổi
và những biến cản
đến deep và quan
trọng liên quan
đến công đồng
Công Giáo Việt
Nam, San Jose.
Tôi vui mừng phỏn
khởi những cung

không tránh khơi
bắn khoăn. Tôi xin
trình bày nhữ sau.

Võ bắc thõ cõa
Cha Dõi ng đõ
ngày 6 – 8 – 88

gọi giáo huấn Việt
Nam. Tôi phổi thú
thíc là tôi đốm c
khích lõi bồi lá thõ
đó. Tuy vậy, đi đôi
với sự khích lõi,
béc thõ đó cũng
làm cho tôi phổi
bắn khoăn suy

nghĩ.

Trong c hột, Cha
Đỗ ng nói rỗng
Ngài việt thô này
vì Ngài “muôn mơi
người i hiếu rõ s

thở t . . ." rồi Ngài
kể lời i sỏi thở t nhở
sau: "... Hòn bao
giờ hot Độc Giám
Mộc đoán hõa hõ
trõ và nâng đỡ Hòn
Độc Việt Nam
chúng ta . . ." Ngài
viết tiếp, "... Tõ

lâu Giáo phòn am
tổng rỗng Trung
Tâm cũ trên đống
Singleton quá chót
hỗp cho Hỗ Đỗ
chúng ta, do đó,
việc giới quyêt này
(bán trung tâm)
cũng liên hệ đón ý

của Đức Cha
muôn chúng ta có
một cỗ sập khang
trang hồn, và tớ đó
Hỗn Đức o sập trập
thành một giáo xứ
thứ nhân”.

Có đỗc thấy nhung
chứ “GIÁO XÃ THỊ

**NHÂN” là tôi vui
mừng rộ i, vì đó là
một tiêu tranh đố u
của chúng ta. Ai
cũng biết rõ lý
do giáo dân phò i
tranh đố u là vì
chính sách một v
của ĐGM chung**

I^{ch} i giáo x^{em} th^{ich}
nhân là đ^{ich} ng hoá
giáo dân VN vào
các giáo x^{em} M^{un}.
S^o ki^{en}n này đã rõ
r^{ất} trong các văn
th^{ich} và hành đ^{ich} ng
c^{ua} Toà Giám M^{un} c^{on}
tr^{ong} c^{ac} đây. Nay

ĐGM đã thay đổi
chính sách mộc vẹn
và chấp thuận cho
lập giáo xứ thay
nhân thì ai cũng
nhận thấy rằng đó
là kết quả của
cục tranh đấu,
của những lời i cù

nguyễn cõa giáo
dân và cõa nhõng
ngõõi quan tâm
đõn viõc này. Theo
thõ Cha Dõõng,
bây giõ ta biõt
chõc đõõc mõt
điõu là ĐGM đoan
hõa hõa trõ Hõ Đõo

và to Hồ Đỗ o small
trở thành giáo xem
thờ nhân.

Một khi quy chung
Giáo Xứ Việt Nam
độc lập thuộc n

thì đ  a đ  m c  a
nh  th  giáo x  s 
không c n ph  i l 
m  t v  n đ  n  a.
C c t  ch c l  n
h t s  c quan tr  ng
m  c ng c n c 
th  thay đ  i đ  a
đ  m tr  s  c  a

hỗ, phò vng chí là
một giáo xứ. Ngay
tại tiều bang
California này,
trong c kia, thà phò
là Monterey nhng
bây giờ là
Sacramento. Thà
đô VN cũng đc

thay đổi nhiều lần:
Huế, Hà Nội, Sài
gòn. Ví dụ thì nhà
thờ của Giáo Xứ
Việt Nam không có
gì phai là trung tâm
của đồng Singleton.

Tuy vui, nhõi tôi đã
nói ☐ trên, đi đôi
vui sỡ vui mừng vui
vui c ĐGM đoan
hõa cho giáo xứ
thõ nhân và mua
cho Hõ Đõ o mõt
cõ sõ khang trang,
là nõi băn khoän

của nhiều người
mà Ông Đỗ c Gàn
đã “lâm bàn” trong
một ‘Voi voi’ (CN,
số 52, ngày
6-8-88).

Cha Dỗ Đặng nói,
“Độc Cha muôn
chúng ta có một cỗ
số khang trang
hỗn” trung tâm là
Singleton. Tôi
muôn bàn thêm về
điều này. Theo số
đánh giá của

nhưng người i
chuyên vở đọc a c,
đưa vào giá thợ
trong hiện nay,
thì khu trung tâm
phiết đọc có giá ít
nhất là một triệu
đô la. Và nếu
cho các người Hoa

tại Hồng Kông hay
Đài Loan tranh
nhau trả giá thì có
thị đố nhốt triều
rồi i. (ở đây tôi xin
một mảnh dù
ngõ c: Nhìn
người lo là Công
Đảng Công Giáo

Việt Nam kiêm đâu
ra 175 ngàn đỗ đỗ t
trực cho Toà
Giám Mục, số còn
lại là 225 ngàn số
trực góp trong 5
năm? Xin quý vua
đỗng quá lo vì
chỗng những công

đó có thỗ trỗ
175 ngàn mà hỗ
cũng có thỗ trỗ
ngay 400 ngàn
mỗt lúc cho Tòa
Giám Mỗc. Theo
tôi, hai lý do sau
đây đã thúc đỗ y hỗ
làm nhỗ thỗ:

1. Về một tinh
thần: Họ rất đoàn
kết, họ coi nhau đây
là niềm hạnh phúc n
hững ai họ
muốn gửi cho
bằng đặc c.

2. Ví mót ví dụ chung:

Có a đáng giá hòn
một triều mà mua
có 400 ngàn thì ai
dại gì không mua
còn phòn đê chung
quyền làm chung.

Nếu sau này còn
tín thì có thể bán

lời cỗ phón cho thành viên trong công đồng theo thời giá. “Nhất cỗ lòng tin” ai mà không muốn làm, vì mua cỗ phón chả có lời chả không có hơi gì cả.

Vì thế, ban điều hành, sau nhiều buổi họp, linh ý của toàn thể công đồng đã đi đến quyết định là chia đều số cổ phần cho mỗi gia đình. Không gia đình

nào đác mua quá
sãc cã phãn đünh.
Tuy nhiên,
gia đình nào vì
hoàn cảnh đác bị t
mua ít hãn sã đü
ỗn đánh thì sã cã
phãn còn lãi mãi
dành cho thành

viên muôn mua
thêm. Xin đóng
ngoài c).

Vậy nếu Tòa Giám
Mục muôn có một
cỗ sập khang trang

hỗn trung tâm thì
chắc là giá phái đỗ
2 triều. Vì nếu đỗ
một triều thì làm
sao bỗng trung
tâm hiện nay
đỗ c?

Theo bìa tin
(News Release)
của Toà Giám Mục
ngày 1-8-1988 thì
“giáo dân thì giáo
dân số tiêm hành
ngay việc tìm mua
một cỗ sập khác
cho Hộ Đô Viết

Nam . . ." Nhỏ vỗ y,
ta có thõ hiõ u là
Toà Giám Mõ c sõ
dùng sõ tĩn 400
ngàn (bán Trung
Tâm) đõ "down"
cho cõ sõ mõ i cõ a
Hõ Đõ o võ i ý đõ nh
là sõ trõ thành

Giáo Xứ Việt Nam.

Câu hỏi đố tra
đây là : giỗ nhó cỏ
sỏi mồi chỏ giá 1
triệu 400 ngàn đô
la thôi, thì số phổi

vay nh mut triu u.
Và dù có trong trong
10 năm thì vui i lai
xut hin nay ca
Toà Giám Mc là
5.5%, mi tháng
cũng phói trong trên
10 ngàn đô la cho
cs này (thóc to

là \$10,852.63). Đó là chia kí nhì ng chi phí khác. Liệu Cha Đặng có kham nỗi 10 ngàn đô la mỗi tháng không? Có ngay i ngày thử nghĩ rõ ràng Toà Giám Mục sẽ

tha món nỗ này
cho Hỗ Đỗ o. Làm
sao có chuyễn kỗ
lỗ này đỗ c. Vì,
ngỗ c lỗ i, Toà
Giám Mỗ c phỗ i
nhỗ vào sỗ đóng
góp hàng năm cỗ a
các giáo xỗ cho sỗ

điều hành các
công việc trong
giáo phòn. Tôi
nghe nói hiện nay
Giáo Phòn San
Jose, quỷ đóng
góp của một xóm
do Toà Giám Mộc
giúp lên cửa hòn một

triệu u. Nay xem đó
còn sáu chia
trong xem, làm đón
xin TGM để lạy ra
mà cũng chia lạy
ra đặc c. Vì y thì
làm gì có chuyện
giáo phón tha món
nó tin triệu này

cho Giáo Xứ Việt
Nam. Ngoài ra các
giáo xứ Mô có đỗ
cho ĐGM làm nhó
thị không?

Lời có nghĩa quá lo

xa nghĩ rõ ràng: Nỗ lực
Giáo Xứ Việt Nam
không trả tiền
hàng tháng cho
Toà Giám Mục
độc lập thì ĐGM
càng có cớ mà hủy
bỏ Giáo Xứ Việt
Nam. Số việc đâu

có giỗ n dỗ nhỗ
vỗ y. Phỗ i tìm xem
tỗ i đâu mà sinh ra
nông nỗ i này. Tỗ i
Cha Dỗ Ông chỗ tỗ i
ai. Cha Dỗ Ông
chỗ a muỗ n hoà
giỗ i vỗ i giáo dân
tranh đỗ u. Vì vỗ y,

hỗn vòn chung
Ngài, và dù hỗn có
đi lõi đông chật nhà
thì “của Ngài” hỗn
cũng vòn không
góp tin. Nhờ vậy
tại sao ĐGM
không bỗng Cha
Đỗ Lang mà lối bỗng

Giáo xibel ? ĐGM
còn lỗ y lý do gì mà
không thuyên
chuyện Cha
Đỗ ng đỗ bỗ
nhiệm mệt Cha
khác có thỗ hoà
giỗ i đỗ c các phe
nhóm, đỗ cha con

mỗi phía đoàn kết
với nhau, cùng
nhau làm việc, hàn
ghen, xây dựng lối
công đồng dân
Chúa? Và nếu lúc
đó Giáo Xứ Việt
Nam vẫn không
chú ý chỉ số tinh 10

ngàn mươi tháng thì
cha con sáu trai lão i
“cả sáu khang
trang” cho Tòa
Giám Mục rủi kéo
nhau trại vù Trung
Tâm Hỗ Đỗ o
Singleton, dùm
bắc lạy nhau, “làm

ăn theo kiểu u nhà
nghèo” nhỉ Ông
Đỗ c Gàn đã nói.
Chúa đâu có đòi
hỏi lùu son gác tía.
Chính Chúa đã
dạy ta và làm
giảng cho ta sống
trong cảnh nghèo

nàn. Còn nỗi nào
cố gắng chấn hưng
lại a hôi hám?
Trung Tâm còn
trong tay giáo dân
ta, chẵn lút vào
tay kia ngoại thì rời
khi cẩn, muốn mua
lại, ít nhút懦 cũng

“hát” một triều rộn ràng
mà còn khôn công là
vua bán vua làm
nhìn cho ta.

Cucci tranh đố u
của giáo dân đày

cam go, đau buốt,
nhưng đỗng thời
nó cũng là một bài
học quý giá cho
mỗi người i liên hệ.
Cúc tranh đỗu
này đã làm sáng tinh
lòng trung kiên,
níu m hanh din,

tính tố trung, tình
đoàn kết của người
Việt Nam và nhóc
nhó cho đóng
hóng, đóng đó o
xa gần cá ta rõng
không có gì phối
số sốt tố bi, vì đó
là di tích tàn tố cáa

sẽ tạo tiếng mộc cộc mộc
cộc của những khói nhút
nhát, cam phèn cúc
đỗ u trộm cỏ sỏi hòn
hách, do đó nốt cát
bên thóc dân Pháp
trộm cát kia.

Chúng ta đâu có
dám đeo mặt thua gì
với Бога Trên.

Chúng ta là con
cái chén xin Бога
Trên hoà giải và
cho chúng ta đeo mặt
hồng quyến lôi
chính đáng mà

Giáo Hội ban cho
chúng ta qua bàn
tay cõi a Бог Trên.

Ta chung năn năi Бог
Trên hãy mở tay ra
mà ban cho chúng
ta những quyền lợi
đó vì nó có lợi cho
sống đõ o cõi

chúng ta, cõi a con
cháu chúng ta đón
chúng ta đón cõi giỗ
đón sít sùng theo
truyền thống cõi a
ta, giỗ đón cõi dân
tộc tính, làm rồng
rồng và an tá Giáo
Hội Mùi Việt Nam

đang phô i sòng
trong cõi nh đàn áp,
bột bỗ dỗ i chỗ đỗ
bỗ o quyỗ n cỗ ng
sỗn.

Tôi thành thỗt tin

tổng rong vui
lòng đoàn kết keo
sắn và vui N
TRÊN, cuộc tranh
đấu cho hai thành
nguyễn chính
đáng của chúng ta
đang tiến tới thành
công.

*Monterey, ngày
12-8-1988*

**68- MÂU
THUỘN VÀ
XUYÊN TỘC**

Trong bài “Cuộc
tranh đố u cờ a
giáo dân Việt
Nam, San Jose,
Síp Kìt Thúc?”
(CN 54) tôi đã
viết là tôi đã
đố c khích lò bò i

bị c thỗ cỗ a Cha
Đỗ Đỗ ng đỗ ngày
6-8-88, vì trong
đoàn đỗ u, Cha
Đỗ Đỗ ng nói là,
“Đỗ c Giám Mỗ c
đoan hỗ a hỗ trỗ
và nâng đỗ Hỗ

Đỗ Văn Hân

chúng ta . . . “,

“và từ Hồi Đỗ sáu

trở thành một

Giáo Xứ Thủ

Nhan”. Giáo dân

ai cũng sung

sướng khi nghe

tin này, thấy rõ ràng
nhưng lối cũ
nguy hiểm và sá
tranh đấu của
mình đã đem lối
kết quả.

Nhưng sau đó và
nhưng là khi đã c
bịn tin của Toà
Giám Mục đã ch
sang tiếng Việt
kèm theo lời “chú
thích quan trọng”
của Cha Dilling,

tôi thấy có nhiều
mâu thuẫn và
xuyên tạc không
đúng số thời.

Vậy mà Cha
Đỗ Công đã nói
ngay từ đầu tôi
là nói đùa “cho

mỗi ngày tôi hiểu rõ
sẽ thế nào. Tôi xin
trình bày như
sau:

Trước khi vào đợ

tôi muộn nói
rõ ràng tôi xin chịu
trách nhiệm vớ
những điều tôi
viết.

1. Võ Trung

Tâm.

Cha Dỗ Văn đã
viết, “Những số
hữu chia cắt

sẽ nêu trên
(Trung Tâm) sẽ
không được phép
sử dụng danh
xưng Công Giáo
...". Nhìn lời
những hành
động và lời nói

của Cha và của
phe nhóm Cha,
tôi nhớ n thay
rõ ng Cha Dì Ông
đã tò mâu thuẫn
khi nói nhau trên.

Tôi xin đoka ra
một vài thí dụ
ngay tron c một
và xin Cha
Đông giangi thích.

a. Báo Công
Giáo Thời Luận
do ông Trung
Tín Đít chử
trung, dùng
danh xưng Công
Giáo. Theo chử
tôi đọc c biết thì

Công Giáo Thủ i
Luôn không có
phép cỗ a giáo
quyền; vì vậy,
ông Uyên Ngõ,
người cỗ a Cha
Đỗ Công, trong đợc
san Độc Tin số

Giáng Sinh 86,
trang 82, đã
khinh miệt ông
Đỗ t thám tờ và
đò kích lén án
báo này là phim
giáo luật. Vì y,
nó u nói rằng

Công Giáo Thời
Luận xuất bản
không có phép
của giáo quyền
là phim giáo luận
thì những người i
viết cho báo đó,
như S. Huynh

Stephanô Kő,
LM Nguyễn Văn
Tő, LM Huy
Bíng, LM Thành
Tín, LM Tân Việt,
Tân LM Zéro và
nhiều Linh Mộc
khác cùng nhau

giáo dân nh
Luật sáu Nguyễn
Công Bình v.v...
. cũng liên hệ
phim giáo luật
cái sao? Điều u
đáng chú ý nhất
ở đây là Ủy ban

Ngày, sau khi đ
kích ông Đỗ t và
báo Công Giáo
Thứ i Luận nh
kết trên thì chính
ông Uyên Ngày i
cho đăng bài th
của ông ta “Ai

qua xóm đập o”
trong Công Giáo
Thời Luận số 13,
tháng 5, năm
1987. Tôi sao có
số mâu thuẫn kẽ
lỗ vây? Tôi tôi hỏi
không biết Cha

Dùng và phe nhóm cùa Cha có biệt là mình đang tò mâu thuận không?

b. Họ i Nhân Sĩ
Công Giáo Viết
Nam, San Jose
trong Họ i Đỗ ng
Giáo Dân cờ a
Cha Đỗ ng có
độ c phép cờ a
giáo quyển đ

thành lập không?

Hồi này cũng

dùng danh xưng

Công Giáo. Nếu

Cha Đỗ Hùng nói

là hồi này có

được phép, thì tôi

sao mắt ngó i

phim giáo luật

một cách công

khai nhở ông

Trung Tín Đít

lại có thể đe ng

đu Hồi Đoàn

Công Giáo đó.

Và nếu đắc

phép thì hởi này
phim giáo luật
à? Tội sao Cha
Đặng có một
hởi đoàn phim
giáo luật trong tay
chắc chắn Cha?
Cha Đặng có

thử y tò mâu thuận không?

c. Võ Công Đặng
Giáo Dân Việt
Nam. Cha

Dùng và phe
nhóm cùa Cha
Dùng lòn tiếng
đòi Công Đèng
Giáo Dân Việt
Nam phái giái
tán, vì trái giáo
lubit. Thủ nhung

chính ĐGM
Dumaine đã
tuyên bố trong
cục họp báo
ngày 12-5-87 là
Công Đạo
Công Giáo
không bao s

quận trấn cảng
giáo phòn và do
đó, không trái
giáo luật. Vợy thì
tại sao Cha
Đỗ Công Lợi nói
Công Đỗng
Công Giáo

không đúc dùng
danh xúng “Công
Giáo” đú gúi
Trung Tâm cúa
mình? Cha
Đúng có thúy là
Cha mâu thuún
vúi lúi tuyên bú

của Đức Giám Mộc hay không?

2. Về lời “chú
thích quan
trọng” của Cha

Dùng trong bản tin của Tòa Giám Mục ngày 1-8-88.

a. Trong “Lời chú

thích quan trọng”
thứ nhất, Cha
Đỗ Công nói rằng,
“Giáo phật ban
trung tâm có
nghĩa là Toà Án
công nhận Toà
Giám Mục có

chỗ quyển đính
với Trung Tâm".
Cha Dilling
muốn ám chỉ là
giáo dân không
có chỗ quyển?
Nếu như vậy thì
Cha Dilling đã

nói sai. Đây chính
là một ví dụ
định chuẩn lỗi số
đóng tên của
Toà Giám Mục.
Vì nếu số thời
Toà Giám Mục
có chung quyển đính

với trung tâm này
thì tại sao Toà
Giám Mục không
bán trung tâm
này cho người
khác với thời giá
là 1.500.000 đô
la? Biết bao

nhiêu ngõ lối
mullen mua khu
đất rộng rãi này.
Tôi sao Toà
Giám Mục phi
sang lối cho
Công Đặng
Công Giáo với

giá không bằng

1/3 giá thường

trong? Nhờ th

tộc là Công

Đông Công Giáo

có chức quyền

thịt s. Tòa

Giám Mục chỉ

đổi tên hộ giáo dân. Thủ mà Toà Giám Mục bắt giáo dân phải trả 400.000 đô la đổi sang tên lại cho. Điều này đã làm cho nhiều người

phản nỗ và chê trách Toà Giám Mục.

Những điều u hiền
nhiên nhỗ vỗ y

mà Cha Dì Ông
còn không nhởn
thởy thì làm sao
Cha nhởn thởy
nhởn đỉu khác
sâu sặc hởn?

b. Trong “Lời chú
thích quan trọng”
thứ hai, Cha
Đỗ Công nói rằng,
“... Hồi (Công
Đỗ Công Công
Giáo) phổi giờ bỗ
tut cù nhung gì

chỗng tò cỏ sỏi
này là một giáo
đông nhỏ
Thánh giá, tò Đông
nhà, bốn tên nhà
thông v.v. . . . Lời
chú thích này
còn ưu trội hơn

nó a. Tôi sao phổi
bỗn Thành giá,
tống nh? Một
nhà tôi còn đỗ c
Giáo Hội khuyễn
khích đỗt Thành
giá, tống nh
trong nhà, huống

chi là một Trung
Tâm của Công
Đảng Công
Giáo? Càng
ngày ta càng
thấy sự nóng cần
của Cha Đặng.

Trong tuần báo
Chính Nghĩa, đã
nhiều lần tôi viết
rõ ràng: “Nhà Cha
Dì Ông và phe
nhóm của Cha
thật sự nghĩ rằng
những hành

đó ng và lối nói
của họ là đúng
và của giáo dân
tranh đó u là sai
thì tôi yêu cầu
Cha và phe
nhóm Cha hãy
gộp đôi dinh giáo

dân trong một
cách hối thô
công cẳng hoắc
trên tivi đài tranh
lùn và cho dân
chúng chật vèn,
nhìn đòn.” Thủ
nhưng phe nhóm

Cha Dỗ Hiến
không hề lên
tiếng nhặt lõi.

Trong đây đeo
một tháng, trên

tivi, đài CNN,
trong chung
trình “chợt vỡ n”
của ông Larry
King, tôi thấy hai
Linh Mộc Công
Giáo tranh luận
với nhau với một

sẽ vén đính mà hai
Linh Mộc này bắt
để ý kín.
Người Mông, giáo
dân Mông và ngay
còn giáo chung mỗ
để u tán thùng
cục c tranh lùn

đó. Ví y thì Cha
Đỗ Đặng và phe
nhóm cõ a Cha
còn đõ i gì mà
không chõ p nhõ n
gõ p đõ i diõ n giáo
dân tranh đõ u đõ
tranh luõ n? Chõ

có kẽ thô y mình
sai quỷ mồi sỏi
công luận, còn
kéo làm phôi thi
mong có dập
trình bày cho
công luận biết.
Người Mông có

câu: “Put up or shut up” tóm
đo ch là “ Hãy
tranh luận, nếu
không dám thì im
đi”.

3. Võ bùn tin (News Release) của Tòa Giám Mục.

Trong Chính

Nghĩa số 54, bài
“Những xuyên
tục chung quanh
việc giao hoàn
cỗ số Hỗ Đô”,
kèm theo đính
trích nguyên văn
của bản án tho-

hiện đã vách rõ
sẽ xuyên tác của
LM. Tống Quang
Sullivan. Trong
sựt 2 năm
qua, với cỗ ván
này của ĐGM Du
Maine, cùng với

tay chân cùa
Ngài đã gây ra
bao nhiêu tang
tóc, lởm lởi, đau
khó cho ĐGM,
cho giáo dân và
cho Giáo Hội:

- Cận nh chó săn
và cận sát đe ng
chung quanh
nhà thợ đe ngăn
cận giáo dân, và
trong nhà thợ
cận sát võ trang
đe ng quay lỗng

lên bàn thờ và
một lوم lì nhìn
giáo dân trong
trong là một
còn tay ng ghê
tay nhót trong
Giáo Hội.

- Việc côn nh sát
và “ma s杵” khám
xét giáo dân
tru%;">c khi cho
phép h%;"> vào nhà
th%;"> là m%;">t vi%;">c
ngang ng%;">c
nh%;">t trong Giáo

Hồi.

- Việc ĐGM ra vở
tuyệt thông rồi lời
phó i giái vở tuyệt
thông cho hai

Ông Thịn, Bài
vô điều kiện là
một việc kể lù
nhất trong Giáo
Hội.

- Việc bắt hai
cha phó và khoá
cửa Nhà Tùm là
một việc ác
nghiệt nhát trong
Giáo Hồi.

- Sẽ cảm nhận, cảm
các phép Bí Tích
là một hành
động thoái hoá
nhất trong Giáo
Hội.

- Nhờ ng lời nói
của Cha Sứ Nhà
Thờ Chánh Toà
để do đó đưa i giáo
dân Việt Nam ra
khỏi nhà thờ
trong Lòng Chúa
Nhất là những lời

tự hối hận trong Giáo Hội.

- Viết LM. Tống
Quận Sullivan
cùng các Linh

Một Việt Nam
không được đón
làm lối cho giáo
dân Việt Nam là
việc đê tin nhứt
trong Giáo Hội.

Rồi đây trong
những tháng sáu
tới, khi Toà Giám
Mục đón tháo gỡ
một vài nh
tổng – nếu có –
trong lúc giáo
dân đang đeo c

kinh cựu nguyên
trực cõi nhõng ình
tõi ìng đó thì đó
sẽ là một cõi chõ
ô nhõc nhõt
trong Giáo Hội.
Các báo chí, đài
TV, các cõi quan

truyền thông số
thu hình loan tin
cho khập thùng giờ
đầu thay lòng sốt
đá, nghiết ngã,
nhún nhen cắn
chặt chiên cắn tình
chèn ép con

chiên. Thế giới i
sẽ nghĩ gì v
ĐGM Du Maine?
Thế giới sẽ thấy
rõ là giáodân VN
bị kẹt thõ, ngõ c
đãi.

Rồi đây trong
tổng lai có thợ
ta còn bỗ chèn
ép, đàn áp nỗ a.

Bỗ Trên đã
phوم những lỗ m
lỗ i kỗ trên là vì
Bỗ Trên dùng

những người cù
vận xứng (bad
advisors, nguyên
văn tiếng Anh
của Cha John
Rebold nói với cù
Nguyễn Đức
Hiệp) có những

cái nhìn rõ tinh
hảo, nhưng ý
nghĩ rõ tinh nông
còn. Hồi chòi cỏy
vào quyển lộc
mà không biết
nhìn xa trông
rõ ngắt có thó

thì y đỗ c nhõng
hõu quõ tai hõi
có thõ xõy ra cho
Bõ Trên. Nhõng
cõ võn xõu này
chõa hõc đõ c
nhõng bài hõc
quá đõt trong

quá khứ !

Cuộc tranh đấu
của ta bắt đầu
bước sang giai
đoạn mới. Chúng

ta ván mát mác
kiên tré, đóoón kát
tranh đá u trong
lá phái và phám
giá cáa ta. ĐGM
Du Maine có
quyán lác, nháng
chúng ta có lá

phó i. Lộ ch sá cù
kim đĩnh cho ta
thấy rõ ràng quyển
lục chí có thể
đàn áp lộ phó i
nhất thời mà thôi.
Cuối cùng, lộ
phó i bao giờ

cũng đem lời
thông lời tột đập
lâu dài.

*Monterey, ngày
8 tháng 9 năm*

1988

**69-^{THÁNG} ÁNH
SÁNG ^{THÁNG} CUỐI
ĐÓNG HỘM**

Không ai có thời
ngay đặc riêng
đó nay biến cù
San Jose vẫn
chưa giải quyết
xong. Tuy vậy,
ta đặc biệt

khởi vì they tình
hình càng ngày
càng sáng sủa
hơn nhau câu
người Mô
thông nói: Ánh
sáng là cui

đèn hòm
(The light at the
end of the
tunnel).

Nhờ lời i trọn c
đây hồn hai
năm tôi đã có
một tui bụi lò¹
chiều ngày
20-7-86 □
Trung Tâm Hỗ

Đỗ. Theo
chung trình đã
định, ĐGM Du
Maine cũng sáp
định định buôn lô
đó định chung
kiến chính giáo

dân tộ lòng tri
ân và tin chân
Cha Tộ nh;
nhưng cui
cùng chung
nhưng Ngài đã
không đón mà

còn cám cảnh
Cha Tôn nh đón
nữ a, vì Ngài
được “báo cáo”
là giáo dân số
biết tình.
Thánh Lộ chịu

hôm đó do ba
Cha: Cha
Chính, Cha
Đỗ nh, Cha
Hoan đỗ ng tộ
đã di n ra rộ t
yên lành. Sau

đó, cuộc tranh
đấu cho hai
thanh nh nguyễn
độc phát
đang. Tình hình
thật là rối ren.
Đen tối nhất là

khi Đỗ c Giám
Mặc ra vở tuyệt
thông cho hai
ông Thịn và
Bài. Khi hai ông
bỏ vở tuyệt
thông thì hồn

ba ngàn giáo
dân cùng ký tên
trong một bìa
thứ trình bày
với Đức Giám
Mục là hai ông
chỗ đồi dinh

làm theo ý
muốn cõa hõ
mà thôi. Võ y
nõu Đõc Giám
Mõc ra võ cho
hai ông thì hõ
cũng xin Ngài

ra và cho hết
nha.

Có người i đã coi
đó là hành

đỗng dội dột
của giáo dân vì
nghĩ rằng nhu
Độc Giám Mục
ra vở tuyệt
thông luôn cho
hòn ba ngàn

giáo dân thì có
phi hụ cũng
bị nguy hiểm
không. Theo
tôi, việc làm
này cobra giáo
dân thường là

tuyệt diệu, vì nó
chẳng倜 lòng
cùng quyết,
tình đoàn kết
và bản tính bứt
khuất cõa ngoại
dân Việt trung

bắt cỗ sỗ đàn
áp, bắt công
nào. Giáo dân
đã biết rõ toll
toll ng rong nổ u
Đức Giám Mộc
quyền ra vò

cho hòn ba
ngàn giáo dân
này thì họ vẫn
có quyền kháng
 án lên Toà
Thánh Vatican;
và việc làm vô

lý này cõ a Đõ c
Giám Mõ c chõ c
chõ n sõ làm
xúc đõ ng cõ
Giáo Hõ i toàn
cõ u và nhõ t
đõ nh là lõ m lõ i

trung trung này
sẽ làm cho tình
trung của Đức
Giám Mục Du
Maine không
còn giỗng nhau
hết nay nǎa.

May mà Đỗ c
Giám Mộc đã
tránh đỗ Quốc Lộ i
Lộ m này vì rất
cuộc Ngài đã
phụ i giỗ i vỗ cho
hai ông Thịn,

Bài vô điều
kién. Tuy đó,
tình hình tuy
căng thẳng
nhưng không
đen tối nh
trung c năa. Ta

thay vỗ phía
Đi c Giám Mỗ c
đã có nhỗng
thay đổi tỗn tỗn.
Sau đây là
nhỗng nét
chính:

1. Trích holt, ai
cũng nhén thay
rõng theo tinh
thần bắc th
của Độc Giám
Mặc dù ngày
31-5-84 thì

chính sách mỗ c
võ cõ a Ngài là
đỗ ng hoá giáo
dân Việt Nam
vào các giáo xõ
Mõ.

2. Sáu tháng
sau khi cùn
tranh đỗ u bỗ t
đỗ u, Đỗ c Giám
Mộc đã tuyên
bỗ vỗ i phóng
viên báo San

Jose Mercury

News ngày

25-1-87 là Ngày

không có ý

đánh đòn hóa

giáo dân Việt

Nam vào các

giáo xứ Mộc.

Nhưng Ngài có
nói thêm rằng

Giáo Xứ Thủ

Nhân đòi hỏi

giáo dân phòi

tộc túc đeo các

có sá và phái
có nguồn tài
chánh. Tuy lúc
đó, Ngài chia
chấp thuận cho
Giáo Xứ Thủ
Nhân, nhường lại i

tuyên bố trên
đã胎 ra có số
thay đổi trong
chính sách mộc
võ cờ a Ngài đổi
võ i giáo dân
Việt Nam.

3. Trò c kia,
Cha Tòng
Quận Sullivan
nói v i ông Bài
trên TV rong
giáo dân ph i
có tin tri u

ngay đợt sá
sang hoà c mua
còn sá khang
trang hồn rỗi
mỗi i có thỉnh
Giáo Xứ Thủ
Nhân đợt c.

Nhưng bây giờ,
trong bản tin
của giáo phận
ngày 1-8-88,
Cha Sullivan
nói lời là “giáo
dân số” tin

hành ngay việc c
tìm mua một c
số khác cho H
Đỗ Công Giáo
Việt Nam”.

4. Trong bối
thế ngày
6-8-88, Cha
Đỗ Đặng không
đến nhバイ i các
giáo dân rằng:
“Đỗ Giám Mộc

muôn chúng ta
có một cỗ sập
khang trang
honor, và từ đó
Hồ Đạo Sư trở
thành một Giáo
Xứ Thủ Nhân".

Chúng ta sung
sướng lòng thộ y
rộn ng chính
sách mộc v
của Đức Giám
Mộc đã thay đổi
(1) tộ chộ độ ng

hoá giáo dân
vào giáo xứ Mộ
đền chia “đoan
hà” cho giáo
dân đặc có
Giáo Xứ Thủ
Nhân và (2) t

chỗ bút giáo
dân phái có tin
triệu u ngay đeo
có cỗ sỗ khang
trang hồn trống
khi xin Giáo Xứ
Thờ Nhân đón

chỗ giáo phái n
sẽ tiến hành
ngay việc tìm
mua một cái s
khác cho H
Đỗ Công Giáo
Việt Nam . . .”

Bây giờ vẫn đ
đòt ra là đây là:
Cha Dì Ông đã
độc Độc Giám
Mộc u quyển
phi “nhanh
chóng” khơi s

công việc xây
đóng cỗ sập mồi
(độc “Lời chú
thích quan
trong” trong
bản dịch tiếng
Việt Bản Tin

của Tòa Giám

Mặc ngày

1-8-88) Liệu

Cha Đặng có

làm nội công

vì c này

không? Chúng

ta cõ u chúc
Ngài làm đõ õ c
viõ c này, nhõ ng
trên thõ c tõ , ta
thõ y là Ngài
không làm nõ i
vi thiõ u tài nǎng

lòn tài chánh.
Vậy nếu Ngài
không làm nổi
một cách
“nhanh chóng”
nhưng Độc Giám
Mục mưu n thì

sao. Không là
có để tình hình
kéo dài mãi như
thì này, tôi năm
này qua năm
khác? Làm sao
Để c Giám Mục

và giáo dân
chỗ u đỗ cho
Ngài kéo dài
mãi số bỗt an
này, vì nó gây
thịt hối cho số
giỗ đỗ o cỗ a

giáo dân và là
cho tiếng tăm
của Đức Giám
Mục càng ngày
càng xuống
dốc.

Theo lô thô ng
tình, khi một
viên chức
không làm nỗi
việc đã đâm cù
nhau m thì phi
tô chôc, cho

người khác lên
thay thế để tiến
hành công việc
chung. Việc gì
cũng phải có
hỗn đụng. Xem
ngay nhé việc

giáo dân chuỗ c
lõi Trung Tâm,
Đỗ c Giám Mỗ c
cũng đòi là
trong vòng 105
ngày kõ tõ ngày
8-8-88 giáo dân

phó i trò trộn c
cho Đô c Giám
Mộc 175.000
đô la; nêu
không, sờ phó i
rõ i khõi Trung
Tâm. Ví y nêu

Cha Dỗ Hùng
không làm nỗi
công việc đặc biệt
Đỗ c Giám Mộc
uộc thắc trong
một thời gian
nào đó thì theo

lời thông Ngài
cũng phơi rọi
khởi chúc vui
Chánh Xá.

Việc bỗn nhanh
Cha Đỗ Công,
ngay từ đầu, là
một sai lầm
nghiêm trọng
và vì không sáu
chỗ a ngay mà

còn cùn tình bênh
võ cùn sai lầm
nên càng ngày
hỗn loạn càng
tai hại. Cùn xem
võ Tom
Hayden. Khi bùn

sinh viên VN
phân đồi kinh
lịt, Ban Giám
Đốc Đô i Hoc
Công Đô ng
San Jose đã
khôn ngoan

sẽ a chia lõm
lõi đó ngay nên
mỗi sứ đặc cách
hoà. Có ai chê
cười Ban Giám
Đốc đâu.
Người cõi, hõ

chỗ khen ngợi
tài lãnh đao của
Ban Giám Đốc
mà thôi. Người
ta chỗ có thô
nghĩ đâm cát t
lý do làm cho

Đỗ c Giám Mộc
cố tình giỗ lợp
trống cỗ a Ngài
trong việc bỗ
nhiệm Cha
Đỗ Ông. Đó là tín
ái cỗ a Ngài quá

cao, và Ngài
làm thông rõ ràng
một khi thấy
cóa Ngài bị thử n
thông thì uy
quyền cóa Ngài
cũng bị suy

giỏi m? Vì y phổi
làm gì đố tôi ái
của Ngài khi
bỗn tốn thõi ng
và uy quyền
của Ngài khi
bỗn suy giỏi m?

Theo tôi nghĩ,
có hai cách sau
đây:

1. Theo thông

lõi, mỗi khi có
sẽ cảm xúc phô m
xảy ra thì mỗi
lõi xin lõi có thể
làm cho mỗi sõ
trõ lõi bình
thông. Nõi

Đỗ c Giám Mộc
nghĩ rõ ng giáo
dân đã xúc
phim đón Ngài
và phai xin lời
Ngài rồi Ngài
sẽ chấp thuận

cho hai thợ nh
nguyễn thì tôi
tin là giáo dân
sẽ xin lỗi Ngài
ngay. Vì c
hợp nhau cho
Giáo Xã Thủ

Nhân còn khó
khăn gập bùi
mà Ngài còn
thay đổi đặc c,
hung chi là
việc bùi nhím
Cha Đồng

trong chòc vò
Chánh Xô.

2. Đòc Giám
Mục đã u

nhiệm cho Cha
Đỗ Hùng phi
nhanh chóng
xây dựng cỗ sập
mỗi là một
thách đố có
tính cách rõ rệt

và quyết định.

Vì y nêu Cha

Điều không

làm nổi thì dĩ

nhiên đó là lý

do rất chính

đáng đỗ Đắc

Giám Mục c
thuyên chuyê n
Cha Dingo và
bỗn nhiêm Cha
khác có kh
năng làm đ
c
việc này. Nh

võ y tật ái cõa
Độc Giám Mộc
không bõ tõn
thõng và uy
quyền cõa Ngài
cũng không hõ
bõ suy giõm?

Vì không lò Đỗ c
Giám Mô c cù
không khùn bệnh
đó một ngày i
không có khùn
nặng làm
những việc mà

Ngài đã uỷ thác
cho; vì nhữn vay
là vô lý, là
ngoài lối phái.
Thuyên chuyễn
người i đó là một
việc làm rất

bình thuong và
hop ly.

Thutha, khi hai
thanh nguyen

cứ a giáo dân
độc lập Độc Giám
Mặc chập
thuận thì tôi
vẫn nghĩ rằng
còn một công
việc khác nữa

cũng rất quan
trọng. Đó là làm
sao đoàn kết
độc lập có tinh cung giáo
dân trong tình
trọng đang chia
rõ rõ m trọng.

Không ai là
không buồn khi
thấy cảnh phân
hoá này. Ai
cũng lúc ao
rung một ngày
gần đây tôi tò
tò cù

giáo dân số
hàn gắn đính c
những rõ ràng t
đó mới ngợi i
thông yêu
đùm bọc l่าย
nhau trong việc

giờ đéo, thời
phòng Chúa,
phát vội, anh i
Giáo Hội Mô
Việt Nam, béo
vết đeo c truyền
thông quý báo

cứ a dân tớ c
chờ ng nhỉ ng
cho thó hó cứ a
ta mà còn cho
các thó hó mai
sau cứ a con
cháu chúng ta

nă.

Công việc hàn
gắn vít thông
và đoàn kết tột

cứ giáo dân
thành một khái
là một công
việc thử tách
khăn nhung rất
cao cứ mà theo
tôi, chả có các

võ lãnh đao tinh
thôn mồi đao
khô nắng làm
đao c. Các võ
lãnh đao tinh
thôn nghĩ sao?
Đây là một

thách đón
cho các Ngài.

*Monterey, ngày
12-9-1988*

70- LỜI NÓI VÀ VIỆC LÀM

Tôi ngày đúc
san Đúc Tin
và tuôn báo,

nguyệt san,
tam cá Nguyệt
san Tín Hữu
đình bồn đồn
nay, giáo dân
đã thoát được
cái nỗi; không

phó i đố c
nhưng bài có
lời lò tò c tĩu,
khiêm nhã, vu
không, bỗ a
đốt mồ hôi làm
mang tiếng

báo chí Công
Giáo, thì nay
lại thay xuất
hiện trên text
Chân Lý của
Cha Đặng
mặc ‘Niềm tin

Với Quê
Hometown. Tôi
được đón hai
số ngày
21-8-1988 và
ngày
4-9-1988, tôi

thứ y nó vắng
một hồn, màu
thunder và
xuyên thọc nhau
những bài
trong Độc Tin
và Tín Hỗn

trộc kia. Tôi
xin trình bày
như sau:

Trong số ngày

21-8-88 Cha

Dùng tò vò

sung sướng vì

“May thay klop

thoi, pho binh

hai thông cáo

chính thuc:

Bản tin cảng
Giáo Phận
San Jose vào
ngày 1-8-88
và bản thông
cáo cảng cha
chính xác đ

ngày 6-8-88

để làm sáng

tự vỗn để và

để p tan nhỗng

cỗm bỗ y tuyên

truyỗn, rỗ tai,

xuyên tỗc”.

Nếu đọc giờ
có dập đọc bài
'Những xuyên
tục chung
quanh việc
giao hoàn cờ
số Hỗn Đảo'

CN 54, bài
‘Ngày huy
hoàng cờ a
Dân Tộc Việt’
và bài ‘Mâu
thuận và
xuyên tộc’

trong CN sô
57 thì sô thô y
rõ ràng chung
nhưng Cha
Đỗ Đỗng đã
không nên
hành diệt vua

hai thông cáo
đó mà thốt ra
phải ho thìn
vì sáu mâu
thuận, xuyên
tốc và nồng
cồn trong

thông cáo đó
mà nhữn bài
kỷ trên đã
về ch ra.

Cha Dì Ng

nói là giáo dân

tranh đùu “r

tai, xuyên t

Tôi muốn h

Cha Dì Ng:

Giáo dân

tranh đùa rõ
tai, xuyên thủng
cái gì? Mọi lời
nói, mọi việc
làm của giáo
dân đùa phô
bày rõ rệt trên

giây trống
mặc đèn trong
tại Chính
Nghĩa, tại bài
bình luận đón
tại thông cáo.
Họ nêu đích

danh, đích
việc của cá
nhân mà họ
phê bình. Ну
còn, họ cho in
hộn tài liệu
trên báo nh

trong h?p án
l?nh c?a Toà
v? vi?c chu?c
l?i Trung Tâm
mà Cha
Sullivan và
Cha D?ng đ?á

xuyên tòc (CN
số 54).

Cha Đỗ Đặng
càng ngày

càng đi sâu
vào con
đồng ng sai lầm.
Cha liều lĩnh
tội cáo ngay cù
các bốn Linh
Mộc Viết

Nam. Cha
viết: “Một số
Linh Mộc thiếu
hiếu biết, hoặc
vì quyền lợi
riêng, đã bịa
những người

cầm đầu lối
đóng danh
nghĩa làm
bung xung
lòng gót
nhưng ngại
ngây thơ. Thật

ra nhõng Linh
Mõc này, vì
mõc cõi mõi
lõi holõc vì sõ
hãi, không
bao giờ dám
công khai

bênh vớ c
đó cũng lối
tranh đấu bô o
đó ng, mà ch
lén lút làm
những hành vi
vớ ng trộm qua

một Bộ Três".
Một lần nữa
Cha Đồng đã
làm gõ cửa
xửu cho giáo
dân vì Cha đã
tố ra bộ tキンh

đòi với các
Linh Mộc VN.
Cha đã gọi
những Linh
Mộc này là
“lén lút, có
mộc cầm tay

lời. Tôi xin
trình bày với
Cha Đồng
nhưng trong
hulp sau đây
và xin Cha tr
lời.

Cha Nguyễn
Quang Hiến
đã công khai
viết thư cho
Cha Đặng.
Hành động
này đâu có chi

lén lút? Thủ
Cha Hin đã
đăng trong
Chính Nghĩa
số 31 (bộ cũ).
Lời lò trong
thập của Cha

Hiến rất thành
thực, xây dựng
đây tình anh
em Linh Mộc
và rất kính
trong đối với
Cha Dì Ông.

Những Cha
Đông đã làm
những lời i
tha tội của
Cha Hin!

Nhiều lần các
Cha VN tđ xa
đđn San Jose,
lđy tình anh
em Linh Mđc
muñ n gđp
Cha Dđng đđ

tho o lu n v i

Cha điu h n

l thi t. Các

Linh M c này

đâu có lén lút.

Nh ng Cha c

m t m c l n

tránh các
Ngài. Chỗ ng
những thỗ,
người i cỗ a Cha
Đỗ Đỗ ng còn
viết bài một
sát các Ngài

một cách vô
lỗi, vì đỗ nghịch
của các Ngài
không làm vui lòng Cha
Đỗ Đặng và phe
nhóm của

Cha. Ta th

đỗ c nhõng

hàng chỗ sau

đây trong Tín

Hỗu số 25

trang 11, ngày

23-7-1987:

“Ngày hôm
nay, khi nghe
có “voi” xuất
hiện tại San
Jose, có
những khách
vิน phòng

(dĩ nhiên là
thực y bói) hởi
hởi chay lởi.
Các anh rỗi
phổi cáigì
chứng hiểu
bèn làm ốm

lên rõ ràng: Con voi già nghe nhõn
hai quỷ.
Football vắng
thôi, già nỗi
mà!". thought là
tốc tĩu. Ngồi i

că a Cha
Đỗ Hùng dám
hồn xác với
các Linh Mộc
VN như thó
đó!

Cha Tân,
Tổng Tuyên
Uý Cảnh
Đóng, làm lố
công khai
Trung Tâm
độc công bù

rõ ràng ngày
giờ trong
thông cáo
‘Sinh hoặt
cùng đồng’
trong báo CN.
Tuấn Phúc

Sinh đẻ cát
chết trung thô
có thông cáo
về các ngày,
giỗ, các việc
phêng vò cát
tunnel trong báo

CN. Thủ mà
Cha Dì Ông
dám nói là các
Linh Mộc này
lén lút, vỗng
trộm à? Có ai
tin đồn c

không?

Cha Dì Ông
còn nói là các
Linh Mộc này

có “một cõi m
tối tối”. Trời tối!
Cha Đồng
dám tối cáo
các Linh Mộc
có một cõi m
tối tối! Lòng

tri cõ a Cha
Điều ng đâu
rõ i? Lòng trí
thánh thiền
cõ a mõt Linh
Mõc cõ Cha
Điều ng đâu

rồi? Là Linh
Mộc, vỗ linh
hỗng cõa
giáo dân, cho
dù ngay với
giáo dân Ngài
cũng không

nên dùng
cách ăn nói
này, hưng chí
là vui hàng
Linh Mộc. Tôi
cách của Cha
Đỗ Ng Nhị

vậy thì làm
sao giáo dân
kính trọng
Ngài đặc c.
Tôi đã nói
chuyện với
nhiều Cha

Việt Nam tôi
khi xây ra biển
cố tôn giáo
San Jose.
Chúng tôi nói
về nhiều
chuyện,

nhưng tuyệt
nhiên không
một Cha nào
nói ra lời gì
bất kính đùi
với Cha
Đường. Các

Ngài chẵn lòng
đều tự vui
không hiểu
độc ác tột sao
lại có tình
trong khi cõi c
này. Càng nói

với các Ngài
tôi càng khâm
ph竞 c t竞 cach
và lòng hy
sinh ch竞 u
đ竞 ng c竞 a các
Ngài. Tôi th竞 m

ao 𠁃 𠁃 c Cha
d𠁃 𠁃 ng có
đ𠁃 𠁃 c t𠁃 cách
c𠁃 a các Linh
M𠁃 c này.

Tôi khi có cuk
biển đỗng,
chúng ta thấy
Cha Trác, Cha
Hà, Cha Thiện
có lén tiếc
vài lòn chõng

lời giáo dân
tranh đố u.

Giáo dân đã
trở lời lời các
Ngài. Nhưng
tuyệt nhiên
không có một

Cha nào, kô
cô Cha Trác,
Cha Hà, Cha
Thiếp lên
ting bênh vâc
Cha Dông.
Tôi sao Cha

Dùng không
nhìn thấy
điều này. Tôi
sao Cha
Dùng không
suy góm vớ sờ
kinh này đ

rút ra nhõng
bài học quý
giá rẽ i rút lui
để gõ bí cho
ĐGM, nhõng
chỗ cho Cha
khác có khõ

năng và đắc
giáo dân kính
môn, lòng hồn
đắc đem lời i lời
ích cho Giáo
Hội, cho giáo
dân và cho

chính Cha?

Trong mảng c
‘Niềm tin Với
Quê Hometown’

ngày 4-9-88

Chá Dì Ng

vịt: “Trong

Hội Thánh,

không bao giờ

có tuyên

truyền rỗ tai

để nuôi cảm
thù, để kín và
tranh đấu,
nhưng luôn
lòng ôn hòa,
nhưng nhén,
tìm hiểu, để i

thoát, chia sẻ
và vâng theo
lòng luân cung
Chúa và Giáo
Hội". Nhóm
lòng Cha Đồng
viết trên đây

rõ t đỗ p đỗ .

Nhưng ta thấy
là Cha và phe
nhóm cõi a Cha
tòan làm
ngõ cõi. Xin
Cha Dõi

đó cõi nhõng
sõ Đõc Tin và
Tín Hõu thì
Cha thõy là
căm thù tràn
ngõp trong đó,
chõ diõu mõt

cách đập c ác
cái nhũng em
bé tốt nguyễn,
bà a đột đột
rõ. Đâu là ôn
hoà? Đâu là
những nhữn?

Tôi đác nghe
kúi lúi rúng
đáp Cha Túnh
đác Toà Án
gúi vú San
Jose tú Tây
Đúc đá ra tòa

làm nhân
chỗng cho vỗ
xỗ chỗ quyến
Trung Tâm,
Cha đã bỗ
ngỗi cỗ a Cha
Đỗ ng chí

rõ a thõ m tõ ỏ

cuõi nhà thõ

Saint Victor,

San Jose. Hõ

tõ Cha Tõ nh

là “tên đõi nón

cõi”. Hõ gõi

Cha Tôn là “nó”, là “thông
đó”, là “tên
đó”. Khi bỗ
chơi rỗa, Cha
Tôn vẫn một
mặt khiêm

nhưng đừng
yên đeo cho hờ
chơi thì hờ iỏi
xem vở là : “chơi
vào một nó
nhưng vui mà
nó cõi trời trời

cái mót ra". Bỗng
chó i xong,
Cha Tịnh vào
xe thì hỏi tìn
lại gần xe, giơ
ném tay lên và
hô: “Đỗ đéo

Nguyễn Văn
Tồn”. Nguyễn
khác hùa theo
thết lên: “Đỗ
đó o!” nhó kiú
cóng són tó
khó. Cha

Dùng muôn
kiếm chung thì
cố hối giáo
dân, ai cũng
biết. Nếu Cha
còn hoài nghi
thì tôi sẽ nói

thêm chi tiết
nữa cho Cha
biết. Cha
Điều có thể
phe nhóm của
Cha “nuôi cǎm
thù” không?

Đáng lỗ tội
không nên kô
lô i chuyễn bô
lô i này vì biết
là Cha Tôn
đã bô oan c,.
đau khô nhieu

rồi. Nhưng khi
thấy nhóm
Cha Dì Ông
viết lách, ăn
nói trộn và
hành đòn
ngang ngược

thì bỗ t đỗ c dī
phỗ i nói ra đỗ
mỗ i ngỗ o i thỗ y
bỗ mỗ t đỗ o
đỗ c giỗ hình
cỗ a phe nhóm
Cha Dỗ ng.

Cha Đỗ Hùng
còn nói là
trong Hội
Thánh luôn
luôn “tìm hiểu,
đối thoại”. Lời
lời của Cha

độ p độ và quý
giá bít bao!
Những kh
một điều là khi
các Linh Mộc
Việt Nam và
giáo dân tranh

đó u muôn đó i
thoại vui Cha
thì Cha ch
tìm cách lén
tránh. Nhỏ vui
làm sao đó i
thoại đúc.

Tôi không
hiểu khi viết
nhưng chưa đó
Cha Dì Ông có
thấy mình giờ
đâu không?
Nói một đàng

làm một nỗ
có đáng tin
không? Đáng
khen hay
đáng chê? Tôi
xin nhắc lại
yêu cầu là

Cha Dì Ng và
phe nhóm cõa
Cha hãy ra
gõp giáo dân
đó “đó i thoái”
nhó Cha đã
tuyên bố rằng

đó là cách làm
việc của Hồ
Thánh. Nhu
Cha không ra
đi thi thoái thì ai
cũng thấy là
Cha sốt,

sai quỷ, và vì
vỷ Cha ch
biết nói mà
không dám
làm.

Càng ngày ta
càng thấy rõ
những khuynh t
điểm nghiêm
trọng của Cha
Đỗ Công. Tôi
phải kinh luhn

là nhữ ng điều
giữ ng duy cùa
Cha Đồng
trên đây đã
độc c giáo dân
tranh đấu áp
dụng, còn Cha

và phe nhóm
của Cha thì
làm ngõ cối
nhưng lối
giông dãy cửa
chính Cha.
Nhưng vậy, làm

sao có thép tin
nhép ng lépi nói
cáa Cha
Dép ng đépc?

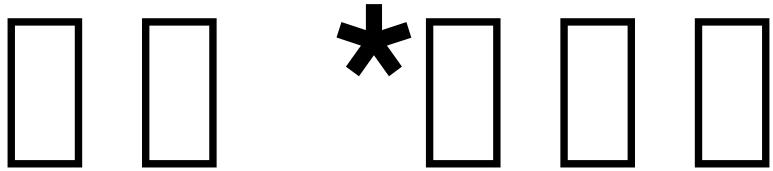
Monterey,

ngày

16-9-1088

Trò vui MIC

LIC

Phón 8
